— I. ÉVFOLYAM 9. SZÁM.
BUDAPEST, 1941. JULIUS 24. —

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

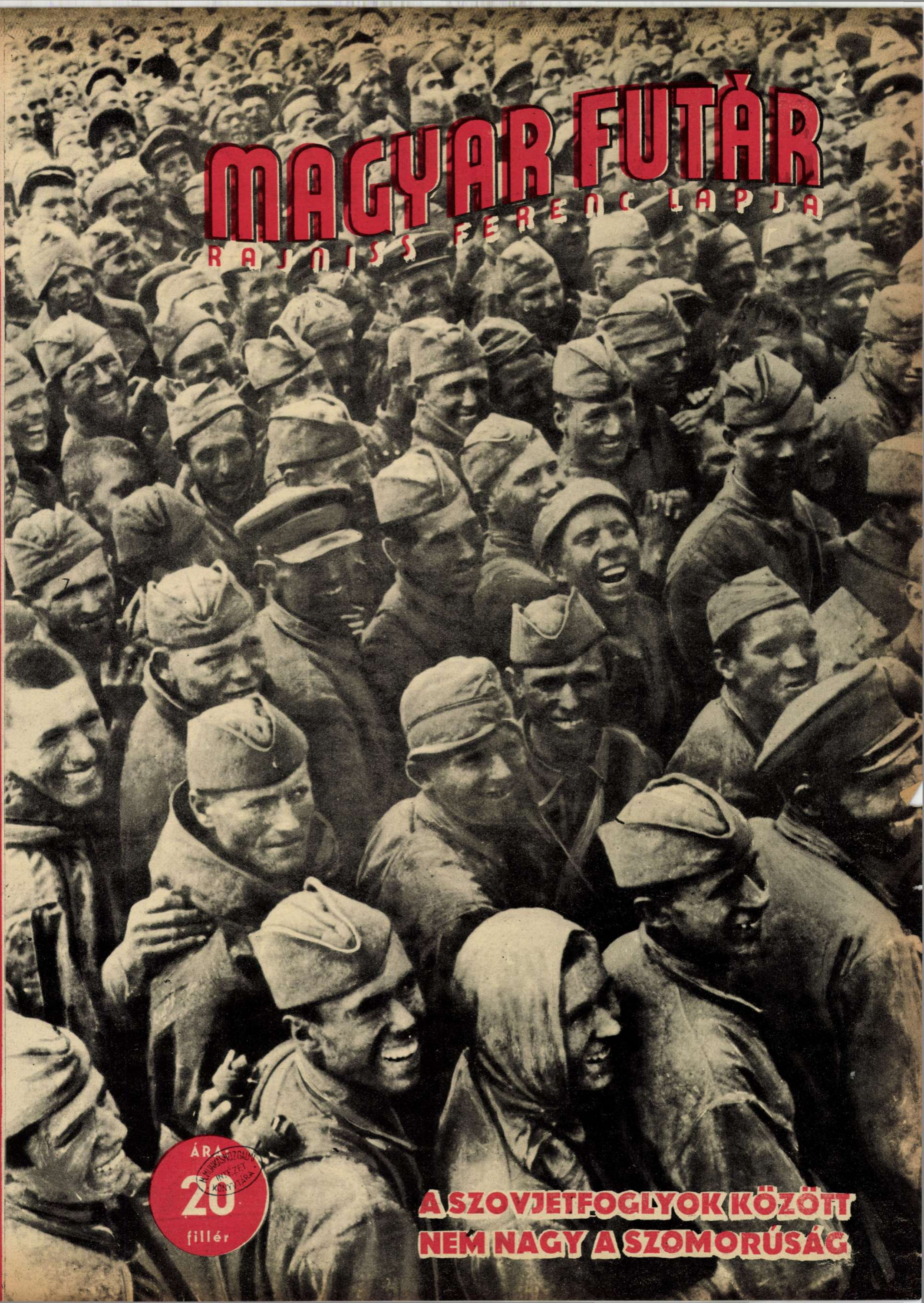

A SZOVJETFOGLYOK KÖZÖTT NEM NAGY A SZOMORÚSÁG

ÁRA 20 fillér

NYILVÁNOSSÁGTUDOMÁNYI INTÉZET KÖNYVTÁRA

Túlcsaptak a LÁNGOK a sztalin-vonalon

Rövid cigarettapihenő a harcvonalban...

Ég a szovjet harcikocsi!

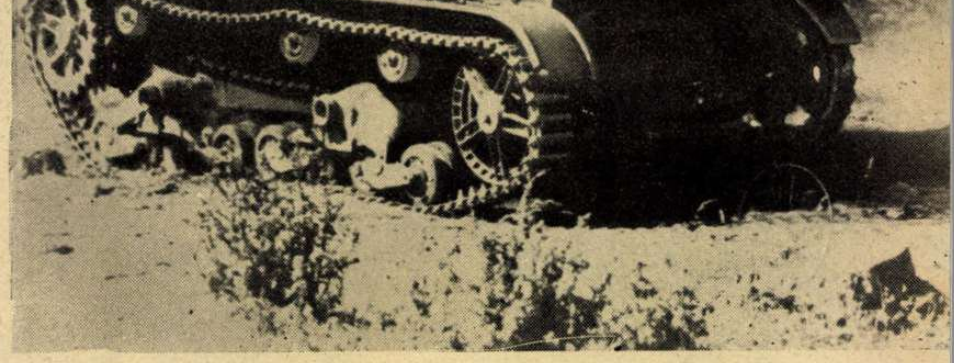

Utolsó pillanat Német gyalogosok várják, hogy az égő harcikocsiból kiugráljanak a szovjetkatonák.

Az S. S. ezred csapatai, még a faluban harcolnak, de már megindul az új előrenyomulás tovább, — előre!

Az országutak lángoló szegélye.

Timosenko páncélos oszlopainak levert rohama után... Tüzek lobognak mindenfelé s az ellenség üldözése megkezdődik.

Tűzeső a szovjet városokon.

Szovjetzsidó a viharban

AJVÉ!
Elfogott zsidó szovjetkatona jellegzetes mozdulattal, ábrázolja a helyztet...

Ukrainában megtanítják a zsidó kalmárt az ásó használatára. Egyelőre rosszabbul áll a kezében, mint a rőf, — de majd hozzászokik . . .

Ukrainában elfogott zsidó terroristák, akik a G. P. U. hóhérmunkájában segédkeztek . . .

ZSIDÓ MÜVELŐDÉS.

Zsidó politikai megbízott átlép a szovjethadseregből — a német fogságba . . .

Az elhamvadt falu pernyéje sötéten száll körül.

TOMBOL A HARC
A rohamcsapat a parancsot várja.

HÉTRŐL HÉTRE

A felsőház leszavazta

a m. kir. kormány házassági törvényjavaslatát, amelyet a képviselőház már elfogadott. Az ok: — a zsidókérdés. Így szavazták le a második zsidótörvényt is... Körülöttünk világok harca tombol, benne állunk mi is a fergetegben, mindannyiunk élete, sorsa függ a nagyvonalú, bátor állásfoglalásoktól s a felsőházi szavazás veri fel a nagy port; — ez a sok hűhó semmiért. Mi történt tulajdonképpen?... A képviselőház letárgyalt egy lényegében helytelen, az erőviszonyokkal megalkuvó törvényjavaslatot, amelyet a felsőház még helytelenebbnek és jobban megalkuvónak óhajt látni. Ez a kis különbség robbantotta ki az izgalmakat. A felsőháznak nem elég az engedmény s valamivel több zsidót akar bejuttatni teljes joggal a nemzettestbe, mint a kormány és az alsóház. A felsőházi módosító javaslatban nyoma sincs az alapelvekre vonatkozó világos állásfoglalásnak, csak éppen az olyan félzsidókat emeli át a teljesjogú magyarok közé, akik 7. életévük előtt, valamelyik keresztény hitfelekezet tagjai lettek. Talán még névszerint is össze lehetne számolni, hogy a felsőbbnek nevezett osztályokban kikről van szó. Ha pedig a felsőház a törvényjavaslatot egyébként összes többi részeiben elfogadja, — ahogy elfogadta, — akkor mirevaló a sok beszéd és írás, amely demagógiával vádolja a törvényjavaslat eredeti szövegének híveit és időtlen időkre szóló nemeslevelet állít ki azoknak, akik a csekély módosítás mellett nagy harci zörejjel felvonultak? Ilyen szűk keretek között mozognának egymás mellett az igazi konstruktív elemek és a demagógok? Hétévnyi zsidóság lenne a mértéke az elvadult zsidógyűlöletnek és a liberális zsidóbarátságnak? Kicsi a köz... S úgy érzi az ember, hogy a küzdelemben az a fontos, amiről senki sem beszélt: a régi világ rezgelődése, a reakció gőgös próbálkozása kissé fáradtan, előkelően puhán, semmi feledéssel és semmi tanulással. A kis megszorítás, a módosító javaslat csak kifejezi azt a lelkületet, amely az egész zsidóellenes törvényhozást — szívesen és azonnal felborítaná...

A mellékjelenségek

fontosabbak a felsőházi állásfoglalás körül, mint a módosító indítvány. A zsidó szellemű lapok oldalakon át ismertették az ülés lefolyását és a beszédeket s dícsérték a felsőházat, hogy „nem enged az utca nyomásának..." Micsoda szemérmetlen állítás ez? A kormány törvényjavaslata az utcáé? Vagy az az okos és bölcs, tudós ember, aki konoksággal megtagadja állandóan a közhangulatot? Aki rá se hederít a hallgatag, fegyelmezett magyar utcákra? Hol érvényesülhet nálunk az utca nyomása? Miklós Andor elsárgult sajtójából szedik ezeket az idejétmult frázisokat, ijesztgetni az idősebb urak előkelő, zárt körét. Nem a zsidó kizsákmányolás az oka természetesen a magyar nemzeti közvélemény ellenállásának, hanem a sajtó kisebbik része, amelyik szót mer emelni a magyar dolgozók érdekei mellett. Amíg a sajtó, szinte zárt rendekben kiszolgálta a zsidóság uralmi törekvéseit s elhallgatta a százezernyi magyar tragédiát, a galíciai söpredék országszerzési bűneit, addig ünnepélyesen meghirdetett „nagyhatalom" volt s a „nép szava", — most pedig valami kiközösített gyujtogató a jó urak szemében, csak azért, mert állítani meri, hogy van zsidókérdés s meg is kell oldani! Oda jutottunk, hogy a felsőházban nyiltan megmondják, hogy nem kell szükségtelenül „feltárni a politikai erőviszonyokat"... Nekünk pedig nem kell titkos politikai erőviszony! Nem kell a hallgatás, a kevesek zárt ajtók mögötti döntése és az előkelősködés, azzal, hogy amit a közvélemény kíván, az feltétlenül rossz s amit a felsőház gondol, az feltétlenül jó. Ennél már helyesebb a — felsőházi reform, vagy az egykamarás országgyűlés. Életünk korszerű átalakulását, a magyar faj védelmét, s a nemzeti gondolat és akarat érvényesülését úgysem lehet általánosságban elfogadott és részleteiben megellenzett törvényjavaslatokkal megakadályozni, még akkor sem, ha a gazdasági kulcspozíciókat birtokló és osztogató zsidóság védelmét igen sokan vállalják...

A fajgyalázás tilalmát

kellett volna elsősorban törvénybe iktatni s akkor a sajnálatosan elterjedt egyházjogi vita talán nem is kerülhetett volna a zsidóvédelem előterébe. Kár volt úgy megszerkeszteni a törvényt, hogy a zsidó-magyar házasság tilos és büntetendő, de a házasságon kívüli viszony minden jogi következmény nélkül marad! Itt van a nagy ellentmondás, amely jogos bírálatot szül s a súlyos visszaélések és erkölcstelen viszonyok melegágya lesz. Ha a zsidó elcsábít egy magyar leányt, az együttélésnek nincs semmi akadálya. Ha gyermek születik az ilyen viszonyból, csak az apát kell letagadni, hogy az újszülött keresztény legyen. Ha a zsidó jóvá akarja tenni bűnét s elveszi a leányt, — becsukják. Ha hazudik és az erkölcstelen állapotot fenntartja, — nincs semmi baj... Csak törvényes keretek között tilos a vérkeveredés! Radocsay László igazságügyminiszter szerint a fajilag vegyes házasságok eltiltására azért van szükség, mert a tanulságok alapján „le kell számolnunk a rosszul sikerült asszimilációs kísérlettel"... Ha tényleg ez a cél, akkor a törvény legnagyobb szigorával kellene megakadályoznunk elsősorban a nehezebben ellenőrizhető házasságon kívüli vérkeveredést a magyar faj tisztasága érdekében. Ez kellett volna legyen az első lépés, az alapelv, a kiinduló pont s a törvény első szakasza, — akkor azután beszélhettünk volna arról, hogy házasságon belül, a nemzettest milyen mértékű keveredést bír el a félvéreket illetően. Csak ez az eljárás lett volna logikus, — sok vita és jogi szőrszálhasogatás elkerülésére.

Benes és Jan Masaryk

kölcsönös támogatással befutottak a régi, a megszokott vörös öbölbe s azt hiszik, hogy a régi „csehszlovák" filmet újra belepergethetik a történelem összeomlott trianoni házátan. Majszki Izrael, a londoni szovjet nagykövet ünnepélyesen felvette a diplomáciai érintkezést a nemlétező Csehszlovákiával s garantálta Benesnek a szétesett, mesterséges államképződmény régi határait. Az ünnepség nagyon megható volt. Benes kifejtette, hogy hol titokban, hol nyiltan, de mindig a szovjethoz húzott s Majszki Izrael megigérte, hogy a régi szép idők emlékeinek felélesztésére, Szovjetoroszországban express megszervezik a cseh légiót s ki is küldik a frontra, — ami már bizonyos kibővítése a multnak. És nem is kellemes. A fényesborús multban a cseh légió először vörös volt, azután fehér lett, mégazután kiszolgáltatta Kolcsák admirálist a vörösöknek mártirhalálra s várta a hőstettért a jutalmat. Egyes osztagait a gyorsan váltó cseheknek, a vörösök bevezényelték a készenálló vonatokba, rájuk zárták az ajtót, leöntötték petróleummal a száraz kocsikat s tempósan meggyújtották elől, hátul s középen az egész vonatot. A veszett halálordítás csak percekig borzolta a vörös idegeket... A megmenekült cseh osztagok rohantak Vladivosztokba s onnan tovább, telepeseknek a magyar földre. Ilyen megható előzmények után, harmatos felüdülés lehet Benes és Majszki szivélyes kézrázogatása, a határok kölcsönös garanciájának londoni ünnepségén. Reméljük, hogy Majszki Izrael Esztonia, Latvia, Litvánia és Besszarábia függetlenségét is gyorsan elismeri, mert ezeket a kizsarolt területeket is elvesztették már. Az elfoglalt lengyel földet, a zsidó diplomata már átírta Sikorski tábornokra, mondván, — legyen a tiéd, úgy, mint az enyém... De sok véres tragikomédiát termel mostanában a történelem!

A Magyarország

minősíthetetlenül megtámadta, ékes erkölcsi szólamokkal és az elkésett műfelháborodás nyelvén a Magyar Futárt s olyan valótlanságot állított egy nyilvánvalóan vak és egyben névtelen tudósító helyszíni szemlélete alapján, amelynek igazságtalanságáról és hazug beállításáról a Magyarország már a nagyképű közlemény kibocsátása előtt meggyőződhetett volna. Semmi kedvünk sincs a vitatkozásra, mert hála Istennek, sok a dolgunk. A fellengős erkölcsi figyelmeztetésre azonban azt válaszoljuk, hogy ha mi megbántunk valakit s meggyőződünk a támadás helytelenségéről, akkor bírósági eljárás és külső kérés nélkül is, becsülettel bevalljuk tévedésünket ugyanazon a helyen, ahol megbotlottunk. Ennyi az egyszerű férfiasság. A haza és a magyarság szolgálatára intő figyelmeztetéseket s a burkolt, de érthető vádakat a Magyarország nyugodtan a tarsolyában hagyhatja. Ősi és elcsépelt forma az ilyen üzengetés. Mutassa meg mindenki otthon, hogy mit szolgál s bizza az olvasóközönségre a bírálatot. Hazfias intelmeket nem vásárolunk. Csak jó írásokat és elsősorban jó — képeket...

A FINN REVIZIÓ ÚTJÁN

Falkenhorst vezérezredes találkozása Siilasvuo finn tábornokkal a szovjethatáron.

Munkában a finn légvédelmi tűzérség.

Finn csapatok gyorsan haladnak előre a szovjettől visszafoglalt anyaföldön.

Spanyolország fegyvert fog a bolsevizmus ellen

Serrano Suner fogadja az önkéntesek köszöntését.

Tömeges jelentkezés a kék légióba.

Miguel Rodrigo ezredes megszemléli az induló csapatokat.

A Szovjet ellen induló páncélos osztagok felvonulnak Madrid utcáin.

Honvédeink az európai arcvonalban

AZ ŐSI DICSŐSÉG ÚTJÁN. Kerékpárosaink bevonulnak Kamenev Podolszk-ba, az ősi Báthory-várba.

(Ht. szd. Lovik felv.)

Dandárparancsnok intézkedik.

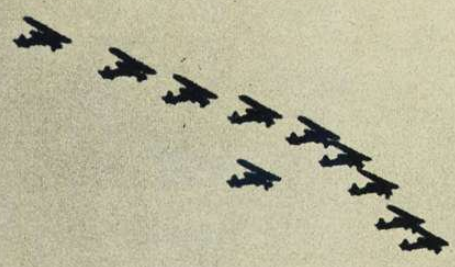

Magyar vadászszázad útban a szovjet ellen.

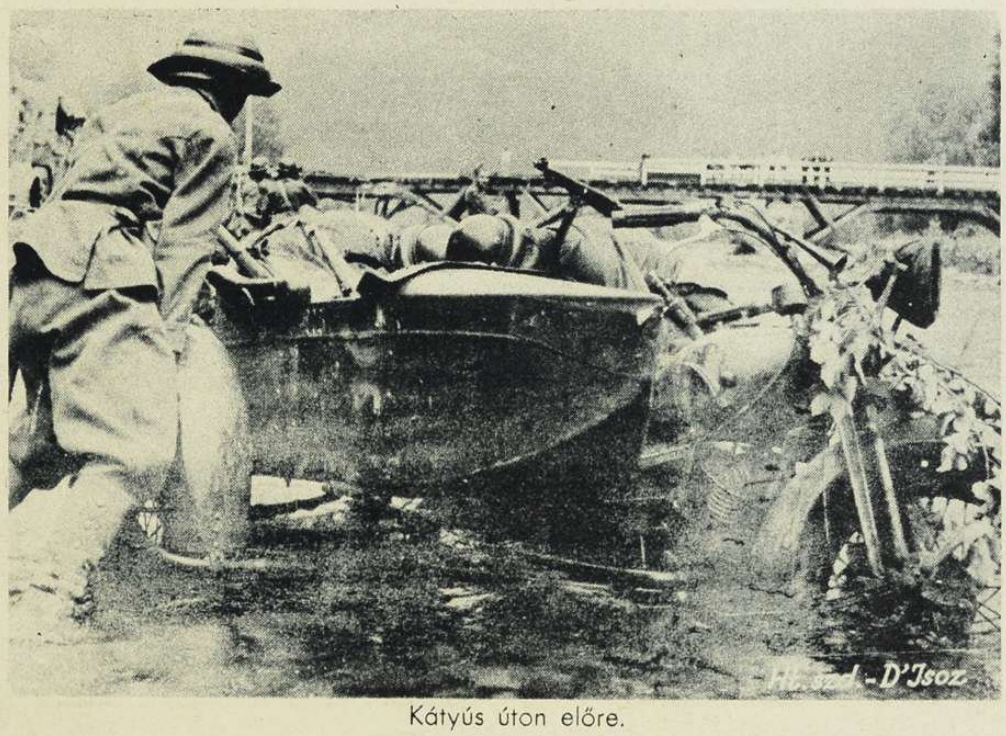

Kátyús úton előre.

Gépkocsin szállított gyalogság üldözi a vörösöket, a gépkocsiról leszállva, tűzharchoz fejlődnek.

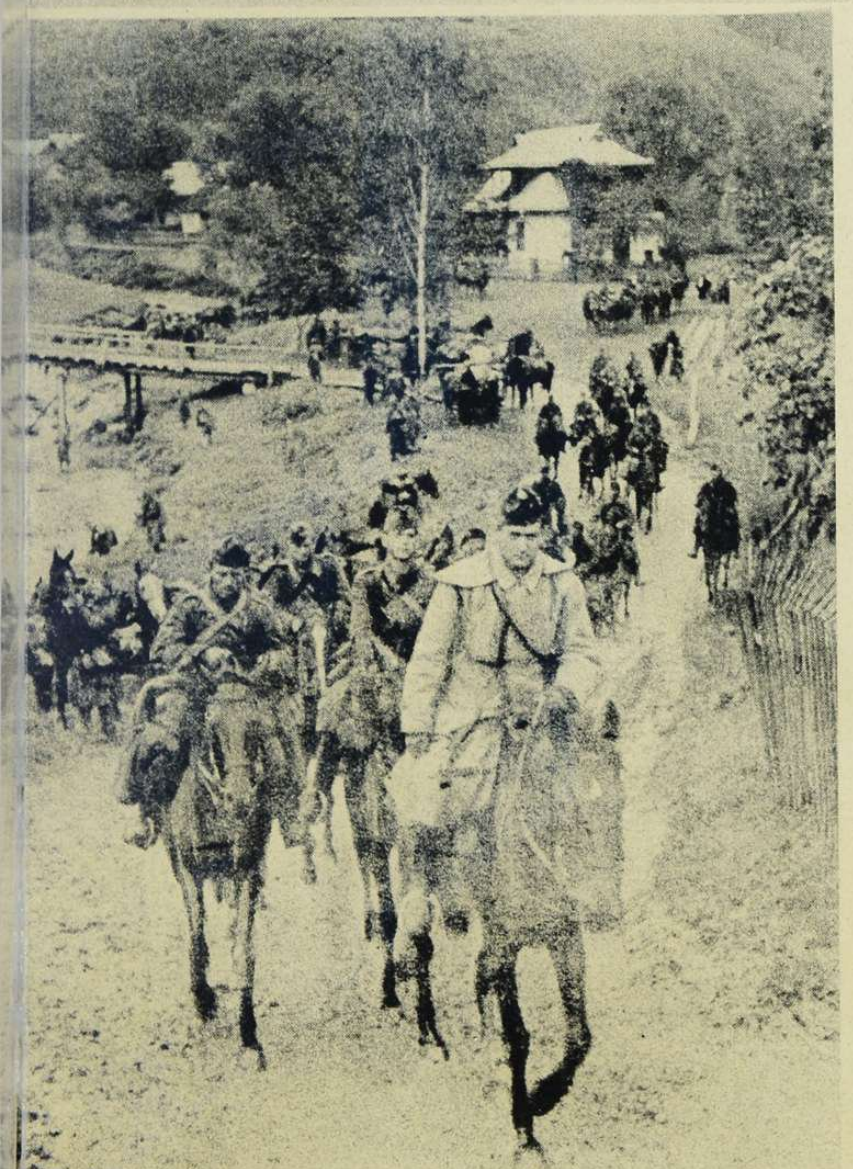

Lovasságunk előnyomulása Galiciában.

„A VILÁGTÖRTÉNELEM LEGNAGYOBB CSATÁJA:"

BIALISZTOK ÉS MINSZK KÖZÖTT

A hadijelentések és a haditudósítók sűrűsödő beszámolói alapján a milliós seregek megütközésének csatatere feltárul az ámuló világ előtt s megmutatja a páratlan eredmény részleteit korunk hadviselésének titkaiban

LÉGI BOMBÁZÁS A BIALISZTOK—MINSZKI CSATATÉREN.
A bekerített szovjetseregből tízezrével futottak át a sűrű, összezsúfolt vonalakból a németekhez, egy-egy sikeres légitámadás után

FEGYELEM ÉS REND AZ ELŐNYOMULÁS ÚTJAIN!
Csak a legszigorúbb menetrend biztosítja a szovjetellenes felvonulás gyorsaságát és sikerét...

A bialisztok—minszki csatatéren teljesen elpusztult városka.

Német csapatok MINSZK városa utcáin a város elfoglalása után.

A GYORSASÁG TITKA.
Az első átkelt német csapatok heves harcban nyomják vissza az ellenséget s a műszaki osztagok már építik a hidat az utánpótlásnak.

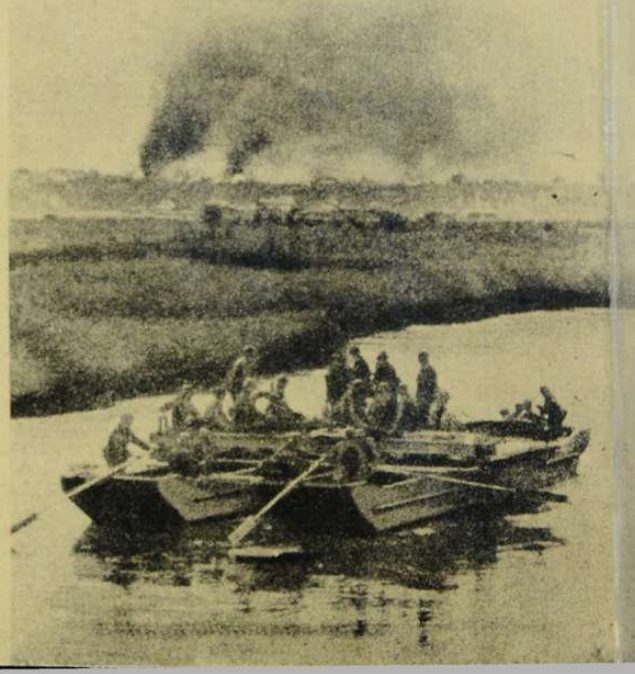

A KELETI HARCOK HŐSEI

Hitler fogadja **Mölders** alezredest, akit elsőnek tüntetett ki az újonnan alapított német hadiérdemrenddel.

GUDERIÁN VEZÉREZREDES,

aki a keleti harctéren tanusított hősi magatartásáért lovagkeresztjéhez a tölgyfalombot kapta. Guderián vezérezredes néhány páncélkocsi élén messze előre benyomult egy ellenséges városba, ahol körülfogták a szovjetpáncélosok s a német kocsik csak kézigránátharcban győzedelmeskedtek. Guderián személyesen derítette fel a város környékét s az ostromgyűrűt az első kocsiban állva, merész támadással törte át s úttalan, mocsaras és erdős területen visszatért a német állásokba.

HARCTÉRI KITÜNTETÉS.

A S. S. ezred vitéz katonájának mellére parancsnoka feltűzi a vaskeresztet.

OESAU SZÁZADOS

a **tölgyfalomb** legfiatalabb tulajdonosa, — beszámol 40. légi győzelméről egy haditudósítónak.

Ez a fiatal német katona egyedül 10 szovjet páncélos harcikocsit semmisített meg s bravúros teljesítményeiért a vaskereszt 1. és 2. osztályát hordja ritka kitüntetésnek.

A NAGY TITOK,

amiről a szovjettábornokok vitatkoznak. Hogy töri át a vastag páncéllemezeket ilyen vajszerűen a német lövedék?...

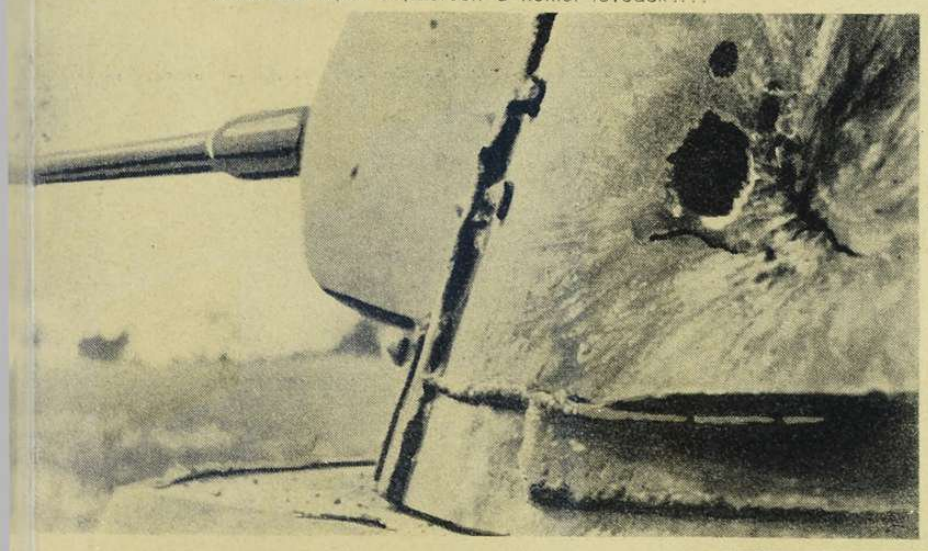

A bialisztok—minszki pokolban ilyen harcikocsik feladata lett volna a visszavonulás biztosítása.
A feladat elvégzése előtt kiégtek az óriás hadigépek.

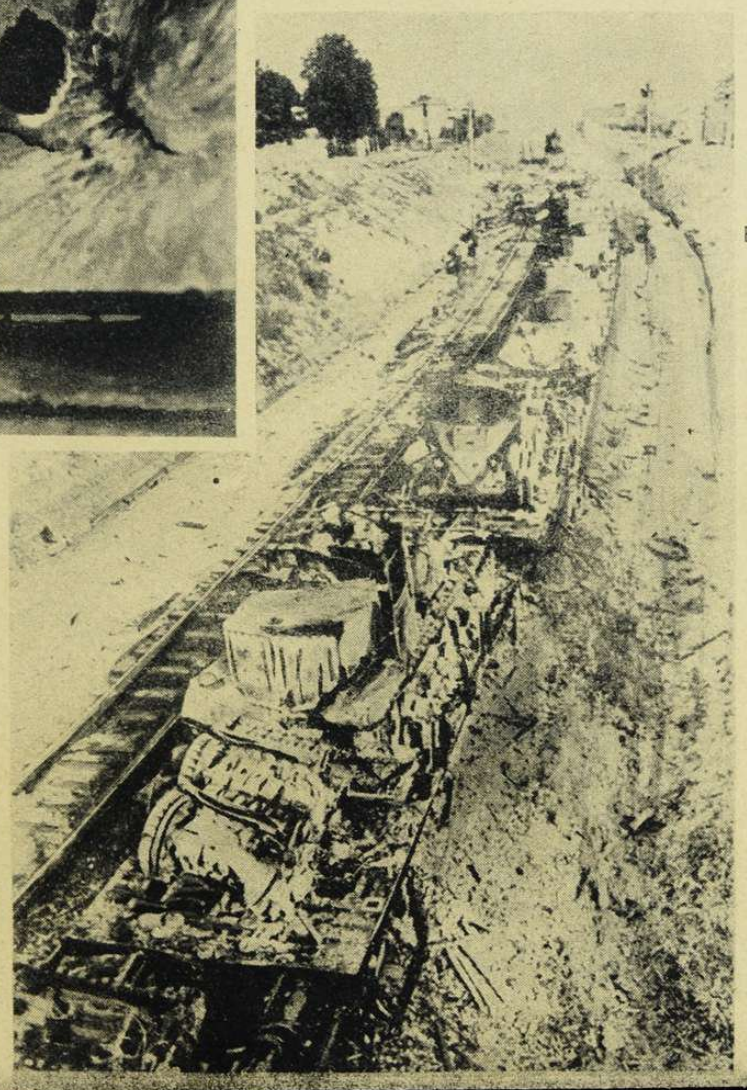

JAENICKE TÖRZSŐRMESTER

legénységével a szovjet vasúti kocsikra felrakott harcoló 12 páncélos kocsit semmisített meg. Baloldalt: a vasútvonalon szétlőtt szovjet harcikocsik.

A sztalin-vonal áttörése

A SZTALIN-VONAL ÁTTÖRÉSE.

A Sztalin-vonal állásairól készült fényképfelvételekből egy zárt, összefüggő, modern építésű erődítményrendszer bontakozik ki, amelynek gyors és határozott áttörése korunk legnagyobb katonai cselekedete volt. Százezrek életét mentette meg az ellenállhatatlan roham s a harcokat Kiev, Moszkva és Leningrád alá sodorta.

Az acél, a vasbeton, az élelem, a gépalkatrészek és a szovjetellenállás csendes temetője

Modern kiserőd a Sztalin-vonalban

A SZTALIN-VONAL ÁTTÖRÉSE.
Ilyen erődöket foglaltak el százával a szovjetcsapatoktól a németek.

Rohamcsapat a Sztalin-vonalban. Szikratávírón kérik a páncélos csatakocsi erősítést, de az első vonal már nyílt terepen rohan előre...

NÉHÁNY LÉPÉSNYIRE A SZTALIN-VONALTÓL.

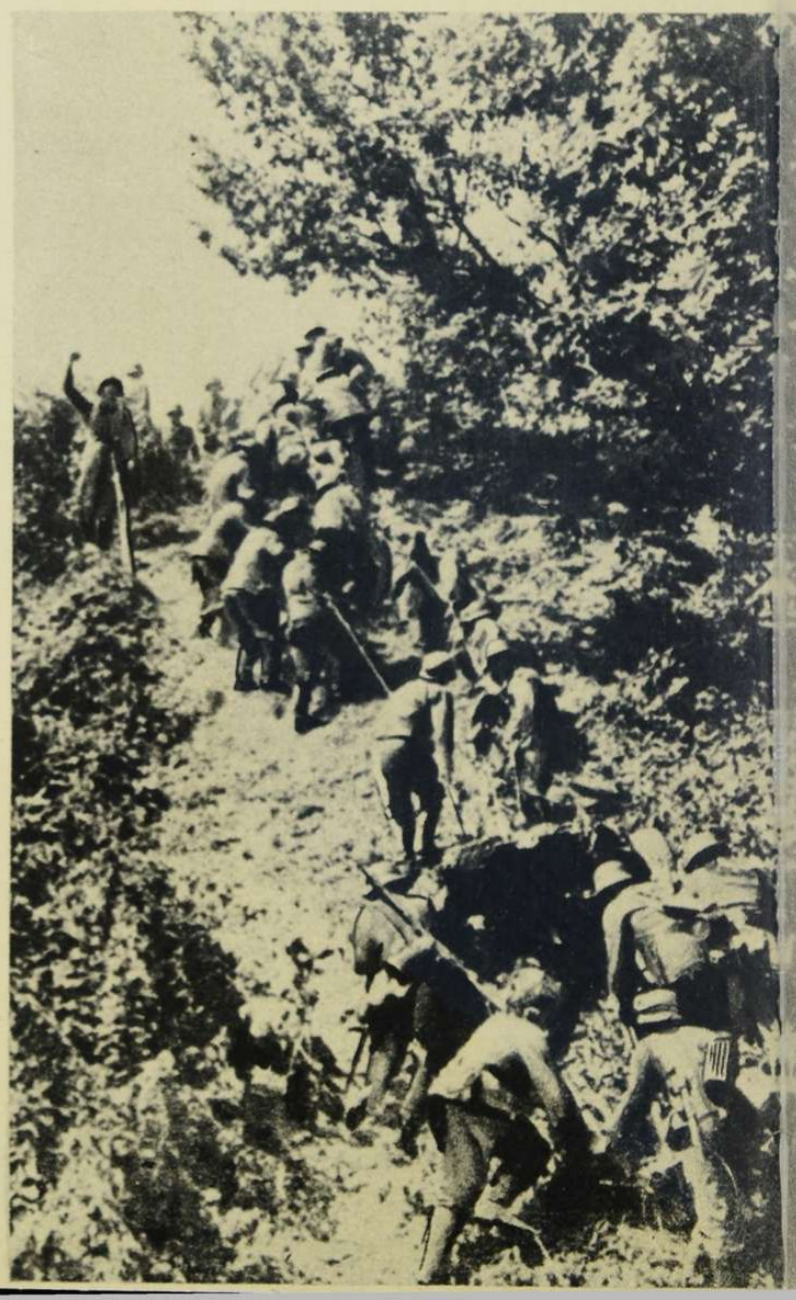

A PÁNCÉLTÖRŐ ÁGYÚT FELHÚZZÁK A DOMBON A SZTALIN-VONAL ELLEN.

A MAGYAR FÖLD

Irta: Dr. NÉMETH ANDOR országgyűlési képviselő.

A liberális gazdasági rend a mezőgazdaságot mostohagyermekként kezelte. Az iparosodás és a szabadkereskedelem fejlesztése s ami a liberálizmus lényege: az egyéni tülekedésnek feltétlen elismerése és jutalmazása, a természet lassú ritmusától függő nehézkes őstermelő földmívelést nem sokra becsülte s a befektetett pénzt csak lassan forgató és alacsonyan kamatoztató mezőgazdaságot elkerülte a tőke. A föld javai a spekulációt szolgáló tőzsdecikkekké váltak s ki gondolt arra, hogy a búza a rozs, a kukorica a verejtékes munka gyümölcse és nemcsak áru? *És ki törődött azzal, miként vesztik el ezrek és ezrek ősi földjüket s hogy a legdrágább magyar kincs, a magyar föld, zsidók és céltudatosan terjeszkedő, lassan bevándorló nemzetiségek kezébe kerül?*

A hosszú békeévek után a világháború és az akkor hamarosan bekövetkezett hiány és nélkülözés megéreztette velünk az örök igazságot, hogy mégis csak a föld termi meg az életünkhöz legszükségesebb mindennapi kenyeret, amiről a bőség éveiben bizony megfeledkeztünk.

A nagy világvajudás kezdetén, 1918-ban *Prohászka* püspök így szól a földről: «Az emberi élet a földön terjeszkedik, ott alakul ki a maga sajátosságában. Földben gyökerezik, onnan veszi erejét s alapját is. *Minden családi, társadalmi s nemzeti létnek a föld az alapja. Azért az életnek mindenütt, mindenhol köze van a földhöz s követeli, hogy oly jog alá állítsuk a földet, mely lehetővé teszi az ember boldogulását, otthonaik felállítását s erőik kifejlesztését. A föld nem szaporítható, az adva van s az ember nem adhat ahhoz egy talpalatnyit sem, csak eloszthatja azt. Eloszthatja jól vagy rosszul, biztosíthatja azt az emberi lét s életérdekeinek szolgálatára, vagy átengedheti önkénynek s kizsákmányolásnak.* Törvényeket alkothat, melyeket az a bölcsesség inspirál, hogy mivel az ember a földnek függvénye, azért az lesz a legjobb, ha minél több ember közvetlen kapcsolatban marad a földdel... Egyre világosabb lesz előttünk, hogy a föld és ember, a föld és nemzet legbensőbb összefüggésben álljanak, *belátjuk, hogy erős és egészséges csak akkor lesz a nép, ha földben gyökerezik s épp ezért a nemzetmentés és a népizmosítás feladatát abban látjuk, ha a földet a nemzet nagy zöme számára biztosítjuk.*»

De Prohászka szavai belevesztek a szociálista vörös forradalmak zajába s alig multak el felettünk a háborús évek s indult meg újra a világforgalom, egyszeriben feledésbe ment minden háborús tanulság s újra részvétlenül néztük, hogy a tengerentúlról beözönlő gabona tönkre teszi az európai mezőgazdaságot, mely egyik világkrizistől a másikig tengődött és küzdött, állandó bizonytalanságban.

A liberálizmussal véglegesen szakító nemzetek ismerték fel valójában a föld nemzetfenntartó erejét és hirdették a mezőgazdaság fontosságát a technika korában is s *mindez nem maradt elmélet, hanem alapja gyakorlati államvezetésüknek és politikájuknak.*

Lényeges a különbség a régi liberális és az új korszellem felfogása között a földet illetőleg. Az új korszellem azt mondja: *a föld maga az ország, annak sorsa tehát a nemzet összességét érdekli, a földből fakad az élet, nem áru tehát, melyet ki-ki úgy adhat és vehet, mint a bolti portékát, a föld nem képezheti spekuláció tárgyát és nem mindegy, hogy kinek a kezén van és ki miként használja.*

*

A jobbágyfelszabadítás után a magyar földbirtokmegoszlás nagy problémája a századfordulókor vált újra időszerűvé, *amikor a földhiány miatt aggasztó mértékben megnövekedett a kivándorlás.* Egy sikertelen telepítési törvény után *Darányi Ignác* 1900-ban telepítési ankétot hívott össze, melynek tanulságai alapján, az elkészült törvényjavaslatból az áldatlan politikai viszonyok miatt kétszeri benyujtás után sem lett törvény, *sőt még tárgyalás alá sem került...*

A világháború után a megcsonkított ország kedvezőtlen szociális viszonyai következtében kikényszerített *1920-as földreformtörvény* alig szolgált másra, mint a pillanatnyi szociális feszültség enyhítésére s a nagy- és középbirtoktól megváltott kb. *1 millió kat. holdból* főképpen nincstelen földmívesek jutottak házhelyhez és törpebirtokhoz *nehéz törlesztési feltételek mellett, amelyeket több ízben kellett mérsékelni.*

Ugyanezen időben az *elszakított területeken* az utódállamok gyors és radikális földreformot hajtottak végre, melynek során *a nagybirtokterület csekély kivétellel nem magyar kezekbe került.* Bizonyos, hogy ha ezen országrészek földbirtokmegoszlása egészségesebb s a megszállók nagybirtokok helyett magyar kisbirtokok ezreit találták volna ott, nem lett volna lehetőségük e nagy területeket saját fajtájukkal betelepíteni.

Az 1920-as földreform után hamarosan nyilvánvalóvá vált, hogy az nem oldotta meg a csonka ország kedvezőtlen földbirtokmegoszlásának túlérett problémáját, *mégis 16 esztendő kellett ahhoz, hogy a törvényhozás hosszú viták után két földbirtokpolitikai törvényt tárgyalhasson: a hitbizományi és a telepítési törvényt.*

1939-ben a *II. zsidótörvény* adott lehetőséget kb. 500.000 hold zsidóbirtok igénybevételére, az *1940-ben megszavazott kishaszonbérleti törvény pedig kb. másfélmillió hold nagybirtokterület kishaszonbérletté való alakítását tette lehetővé. E törvény végrehajtása még meg sem kezdődött és csupán a házhelyszerzésre vonatkozó rendelkezései léptek életbe.*

A megszállt területek visszatértével a lakosság száma 46%-kal, a földbirtokterület kereken 70%-kal emelkedett, a szántóterület azonban csupán 40%-kal növekedett, míg erdeink több, mint háromszorosra gyarapodtak.

A magyar föld megoszlása művelési ágak szerint.

Trianoni terület:

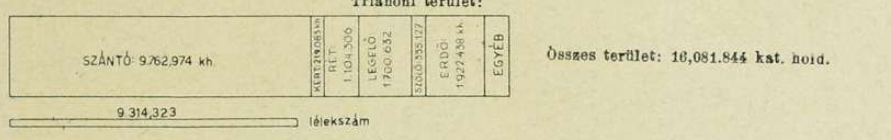

A megnagyobbodott Magyarország 1941. I. 31-én.

Összes terület: 27,933.519 kat. hold.

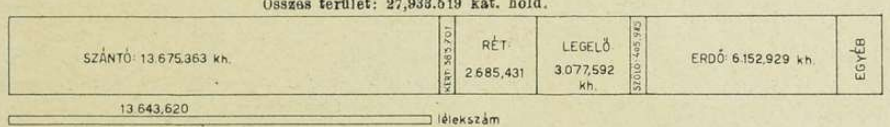

A megszállt területeken végrehajtott radikális földreformok következtében a visszatért és a trianoni terület birtokmegoszlása kirívóan eltérő s éppen ez sürgetett a trianoni terület földbirtokstrukturájának megváltoztatását.

A trianoni terület birtokmegoszlása a birtokok jellege szerint.

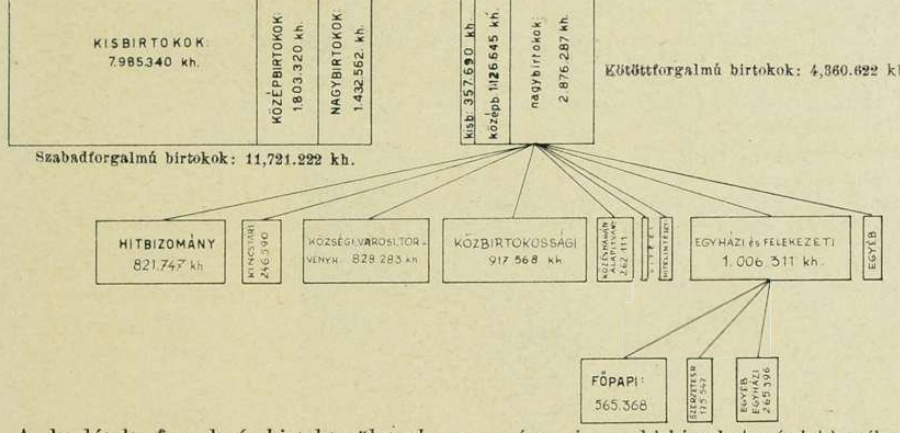

A korlátolt forgalmú birtokterületnek csupán 8%-a kisbirtok, 26%-a közép-, 66%-a nagybirtok, de a közbirtokosság közép- és nagybirtokok (275.000 k. hold), valamint a községi és városi birtokok nagyrésze is a kisbirtokok érdekkörébe tartozik.

A trianoni birtokterület a következőképen oszlik meg:

A trianoni terület birtokmegoszlása.

(16,681.844 kat. hold)

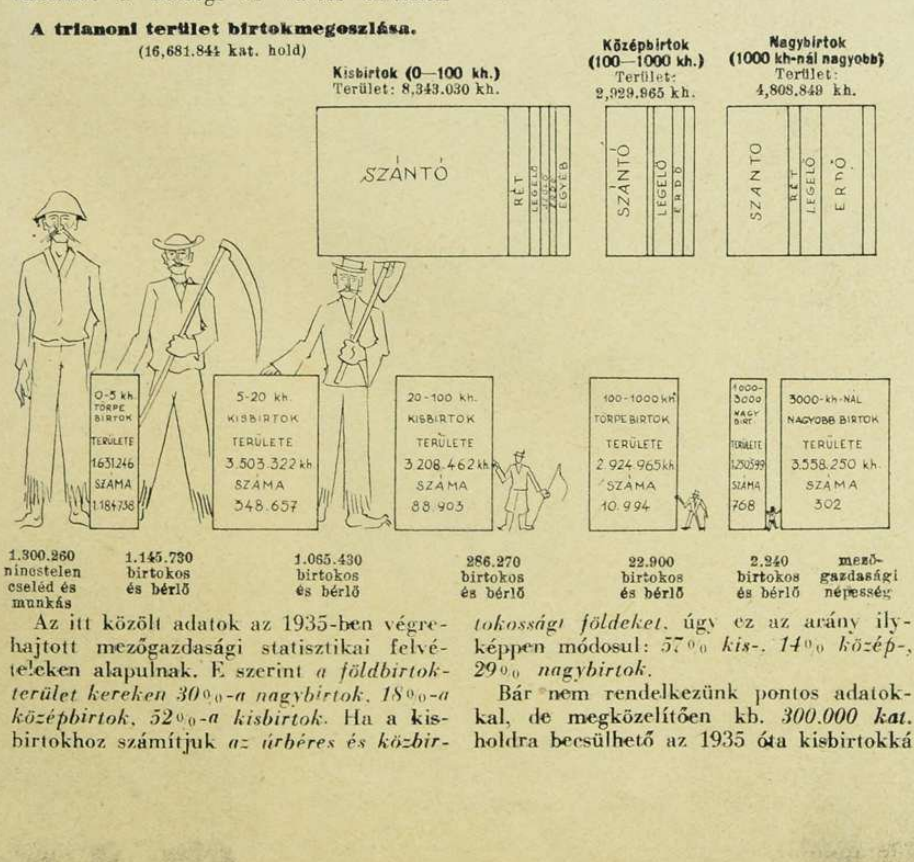

Az itt közölt adatok az 1935-ben végrehajtott mezőgazdasági statisztikai felvételeken alapulnak. E szerint *a földbirtokterület kereken 30%-a nagybirtok, 18%-a középbirtok, 52%-a kisbirtok.* Ha a kisbirtokhoz számítjuk *az úrbéres és közbirtokossági földeket*, úgy ez az arány ilyképpen módosul: *57% kis-, 14% közép-, 29% nagybirtok.*

Bár nem rendelkezünk pontos adatokkal, de megközelítően kb. *300.000 kat.* holdra becsülhető az 1935 óta kisbirtokká alakított közép- és nagybirtokterület, amivel a kisbirtokok területaránya 59%-ra növekedett. *560.000 holdra* becsülhető a közép- és nagybirtokterületből kishaszonbérletbe adott terület s így *a magyar földbirtokterület kereken 62%-án folyik kisüzemi termelés.*

*

Alig van probléma, melyről annyit tárgyaltunk, vitatkoztunk volna, mint a földbirtokmegoszlásról, birtokpolitikáról. Már az 1900. évi telepítési ankéton is szembe került a termelési érdek a szociális szemponttal, vita folyt a tulajdonhoz juttatás és a bérleti rendszer helyességéről, de a hosszúra nyúló ankét eredményeként már akkor is *felismerték a nagybirtok túltengését.* Azóta is könyvek kötetei, cikkek tömege, tengernyi beszéd és előadás tárgyalta ezt a nagy pert. Teljesen kimeríttettek az összes érvek, újat már alig lehet mondani és aszerint, hogy e kérdést szociális, nemzet- és honvédelmi, vagy termelési szempontból tekintjük, más és más eredményre jutunk. Kétségtelen, hogy ha valamely nagyon intenzíven kezelt nagy üzem kerül felosztásra tőkeszegény kisemberek között, a növénytermelés átmenetileg csökkenni fog, de a jövőbe nézve *nemzetvédelmünk és szociális állapotaink is parancsolóan írják elő a gyorsütemű földbirtokpolitikát.*

Bizonyos azonban, hogy nem végzünk jó munkát, ha a földbirtokpolitikai tevékenység a mechanikai földosztásra szorítkozik. *A földhözjuttatottakat minden eszközzel segíteni, erősíteni kell! A földre ház, istálló, a gazdálkodáshoz állat, vetőmag, eszközök, gépek kellenek. Kedvező törlesztési lehetőséget, olcsó üzemi hitelt kell nyujtani a földhöz juttatott magyaroknak s felettük őrködni, gazdálkodásukat irányítani kell, különösen az első időkben.*

Birtokmegoszlásunkban azonban nem egyedül a nagybirtok nagy területe a szembeszökő, hanem *a törpebirtokok nagy száma is.* Az 1.634.000 birtokból 1.185.000 vagyis 72% az 5 kat. holdon aluli törpebirtok, területük az összterületnek csupán 10%-ka, *átlagos nagyságuk 1 és egyharmad hold.* Öröklési jogunk folytán, mely osztásra bocsátja az egész vagyont, *az egészséges nagyságú kisbirtokos unokái már proletár törpebirtokosokká válnak.* Amikor tehát lebontjuk a nagybirtokot, *gátat kell vetni a legkedvezőtlenebb birtoktípus, a törpebirtok szaporodásának is, a parcella- és birtokminimum törvénybeiktatásával.* Azokban az országokban, ahol a törzsöröklés valamely formája évszázados hagyomány, a kisbirtok felbomlásának veszélye sokkal kisebb, mint nálunk. Hazánkban, sajnos, hiányzik e hagyomány, amire jellemző, hogy az 1939: XI. t.-c. «A családi hitbizományokról és a hitbizományi kisbirtokokról», mely, mint címe is mondja, megadja a lehetőséget kötött kisbirtokok létesítésére, a gyakorlatban eredménytelen volt és *egyetlen kisbirtok sem alakult át hitbizománnyá.* Pedig a kisbirtok további felaprózódását nem nézhetjük ölbetett kezekkel, azt minden eszközzel meg kell gátolnunk.

A magyar agrárpolitikára évtizedek mulasztásainak pótlása, súlyos és gyorsan megoldandó feladatok hosszú sorozata vár, hogy *a többtermelés elvét és a nemzeti osztó igazság kívánalmait becsületesen összeegyeztethesse s a magyar földművesnép széles rétegeit a magasabb életszint feltételeihez hozzájuttathassa.* A szélsőséges vagyoni különbségek megszüntetése és az egészséges arányosság biztosítása megerősíti a nemzetet ősi földjén s értelmet ád a sokat hangoztatott jelszavaknak, amelyek a józan és következetes cselekvés nélkül üresen rikoltanak bele a magyar sorsot alakító évszázadokba...

Ni aranyunk: a

Sarlózik a kislány.

Omlik a szár a kaszák nyomán, gyülnek a kévék.

Serényen folyik az aratás a megnagyobbodott magyar földön. Széles rendekbe omlik a termés a tarlóra, hosszú sárga vonalakba sorakozik a sok búzakereszt, ének csendül s életzaj harsog vídáman a faluhatárokban a legszebb magyar munka verejtékes, áldott ünnepén. Aranyszíneket ont a nap a kasza alá hajló búzatáblákra, szél kergeti lágyan a tömött kalászokat, virágok villannak nyári ragyogásba fehéren és pirosan a szalmarengeteg között s jobb lesz az ember, bölcsebb, elnézőbb, megbocsájtóbb a fáradságos vetés jutalmától. A templomtorony hívekre integet az ég peremén . . .

S a magyar föld szépségein túl, városok és falvak dolgozó lakossága, — édesanyák, szegény magyar emberek — menynyi sóhajtással és reménykedéssel várják már hosszú idő óta ezt az aratást! A mindennapi kenyér felsötétlett gondját űzi elfelé minden kaszavágás, a sorbanállásnak és az elvesztegetett időnek megszüntetésére. Felbúgnak a cséplőgépek, őrölhetnek a malmok nemsokára s azután már az előrelátó és gazdasági vezetés feladata lesz úgy osztani be egy álló esztendőre a magyar termést, hogy jusson kenyér minden dolgozó magyar asztalára. Az édes anyaföld megadta, amit adhatott s keresztekbe rakott kincsét meghatottan köszönjük . .

Aratják a jó, magyar búzát.

Egy ital hő

Repülj, repülj gólyamadár . . .

Búza!

Hosszú sorban állnak már a keresztek a határban.

a kévét az arató lány.

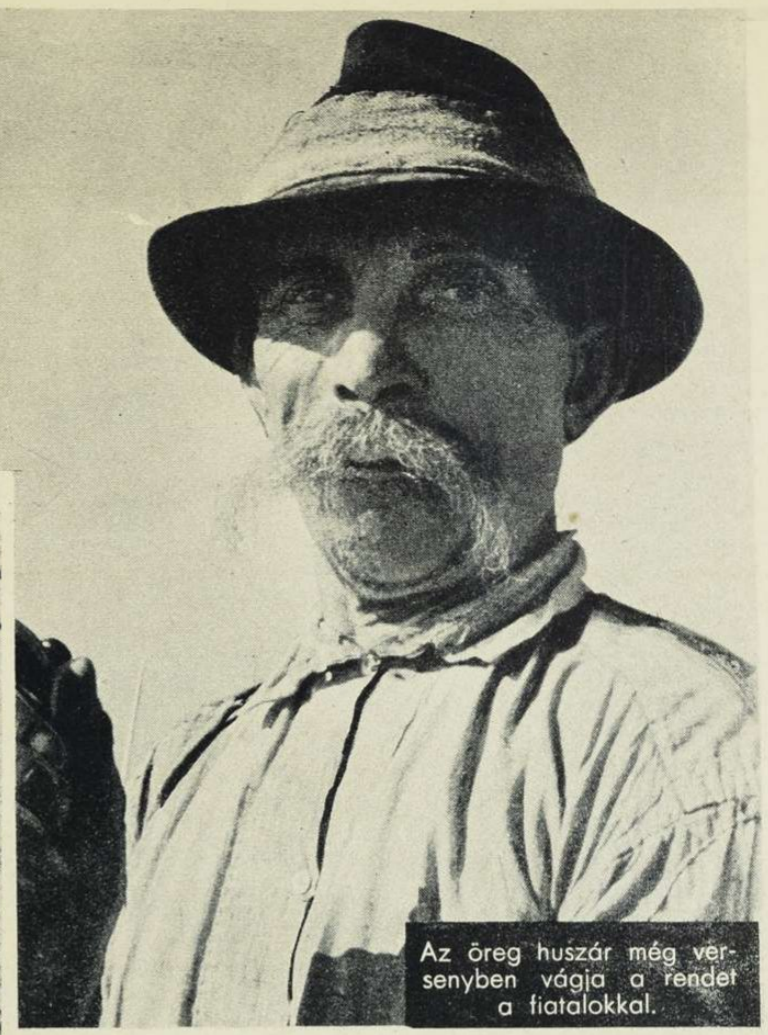

Az öreg huszár még versenyben vágja a rendet a fiatalokkal.

Évődés.

ekkenő

Indulnak a kévék...

RÉGI MAGYAR VILÁG

Pontosan száz évvel ezelőtt, — 1841 júliusában, — elérkezett a hazai hírlapokba az *angol-amerikai diplomáciai feszültség hire*. Stevenson, Amerika londoni követe Hull tengernagyhoz a következő magánlevelet intézte:

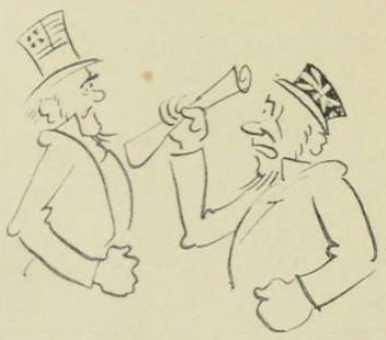

«Meg vagyok győződve arról, hogy ön állandóan tudósítást kap kormányunktól, mégis jónak tartom értesíteni önt az angol körökben uralkodó ingerültségről s aggodalomról, hogy Amerikával háborúba kényszeríttethetnének. Ha ezen háború, véleményem szerint azonnal ki nem üt is, *előbb utóbb oda fajulhat...*»

A levél illetéktelen kezekbe jutott, a New-York Courier leközölte s az Óceán két oldaláról jegyzékváltások és magyarázatok keresztezték egymást, nagy izgalmat okozva az angolszász világban.

Angliában, ez időben, határozottan elfajulóban voltak a közügyek. Pár hete zajlott le, késhegyig menő harcok után a *képviselőválasztás*, melyben a liberális demokrata baloldal ezúttal még alulmaradt, de a hagyományokat védő jobboldal csak kiméletlen erőszakkal és példátlan vesztegetésekkel tudott győzni. *Többszáz fontot fizettek egy-egy szavazatért*, s egyedül a *Carlton-club*, egykorú magyar pénzértékben *9 millió forintot adott ki szavazatokra...*

Az Európaszerte egyforma rossz termés még csak fokozza a mindenütt nyugtalan s forradalomra készen álló társadalmi hullámzást.

«Páris körül igen rossz aratást várnak, drágaságtól s éhségtől félnek. A vincennesi erősítési munkák oly szorgalommal folynak, mintha az ellenség Elszászban volna már. *Iszonyú mennyiségű fegyver és hadiszer van a fellegvár belsejében.* Vincennes van talán a királyi család menedékéül szánva új júliusi napok esetében?»

Valósággal tömeglélektani pillanatkép a *Rómából* érkező szokatlan hír:

«Rómában gyilkolások és rablások naponkint szaporodnak.» Nagy tömeg jelenlétében három gyilkost végeztek ki egymás után, «s a bakó bárdjáról friss vér csepegett még», amikor a tömeget olyan őrjöngés fogta el, hogy, mielőtt szétoszlott volna kilenc új gyilkos ölte meg a haragosát a Campo Fiori téren. «E történet új adatot nyujt az ijesztési rendszer haszontalanságának bebizonyítására,

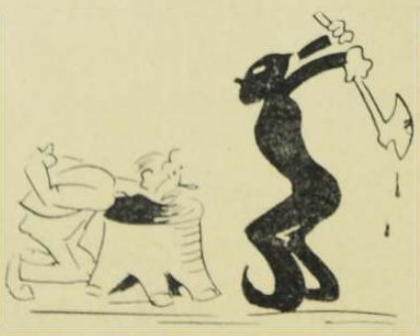

amit erősít az is, hogy Kölnben, Brockhausen kivégeztetése alatt három zsebórát loptak el a vesztőhelyen...»

A mi itthoni izgalmaink egészen más természetűek. Legélesebb világításban látszik meg a jobb sorsra érdemes elhanyagolt nemzet sorsa. Kormányzatilag Bécs nem parancsol fenyegetően és nem avatkozik tűrhetetlenül a mindennapi életbe. Az *egyedül hagyott magyarság*, az elnyomottság és függetlenség két véglete között, valahol a középúton botorkál, nyög és panaszkodik, anélkül, hogy sorsa változásáról világos képe és célkitűzése volna. Még hét év kell, hogy ez a tétovaság a *«függetlenség»* gondolatában mindent összefoglaló jelszóvá egyszerűsödjék.

Ma a *Helytartótanács* átiratban közli *Bihar vármegyével*, hogy a jövő hónapban egy dsidásezred és a Valinden vasasok *«brigádba fognak összevonulni»* a megye területén. Ez annyit jelent, hogy a megyének kell eltartani kétezer embert. A megyegyűlés tiltakozva küldi vissza a leiratot: *«Azt mondják, hogy az ígéret földjét lakjuk, azonban jelenleg adópénzünket egy mostoha esztendő koldussá teszi s nem mondhatunk egyebet, mint hogy Irországon kívül széles Európában sehol sincs annyi nem kolduló koldus, amennyi nálunk.»*

Ez a mondat a lap szerkesztőjét, *Kossuth Lajost* annyira megfogja, hogy a következő megjegyzést nyomtatja melléje:

«Szabad földet, Uraim! Szabad föld a munkás karoknak és szabad földnek nem robotmunka, hogy a termelés megkettőztessék: és jó közlekedési eszközökkel könnyített belkereskedés, hogy egyik vidék bősége a másiknak szükségét könnyen és olcsón pótolhassa...»

A leigázott föld- és robotmunkás tömegéletébe eleven színekkel mutat egy vasárnapot a *Csetnekről* beküldött levél:

«Környékünkön körülbelül 10.000 fej parasztságunknak földesurai nagyobb részint Csetneken laknak; hová a parasztság úr dolgára jár. Amit egy hét alatt dolgozik az iránt földesurával csak vasárnap számol el. Ő tehát vasárnap reggel, utolsó fillérjével együtt Csetnekre ballag. Érkezvén, első vizitet a koreсmában teszi, mert tudni kell édes hazám, hogy e parányi városban több koreсma van, mint biblia. Innen földesurához, aztán vissza a koreсmába, s így aztán az összecsődült jobbágyokkal s zsellérekkel iszik, s délután pedig, valamennyi vidéki volt Csetneken, mind tántorogva, kurjongatva s részegen megy haza...» Így írja meg a sajtó száz év előtti népbetegségeinket...

A magyar értelmiség pedig fellengős emberies érzéseivel azt öleli magához,

aki józanul műveli önérdekét *és jelentkezik az ölelésért*. Egy zsidó levelet ír az újságnak, s abban közli, hogy a fiát magyarul tanítja. Több se kell az újságírónak. A szíve csordultig és a *«Héberünk»* azonnal nyilt választ kap: «Ime, bennük is ébred a nemzetiesedés szikrája. Átlátják ők, hogy a nyelv egyedül fűzheti össze a hon szülötteit. Bár ha hálátlanság koszorúzandja tényét, el ne csüggedjen. Vigasza leend öntudata, mely szende sugárival örömteli fényt árasztand élte alkonyára.»

A tétovázó magyar nép közt lépésről lépésre halad *a nem tétovázó nép honfoglalása*. Itt-ott néha ösztönös akadályok merülnek fel előtte: «Izraelita Adler József ékszerárus boltja, jóllehet már másodszor is annak felnyithatására *felsőbb helyről* engedelem érkezett, s bátor a Helytartó tanács intézvénye sikeresedését azonnal parancsolja, a *Városi tanács által mai napig sem nyittatott fel...»*

Soha egy pillanatig meg nem szűnő erőpróba és viaskodás folyik a zsidókérdésben.

Ipari téren, ahol majd a zsidó vállalkozás legnagyobb sikereit és eredményeit éri el, egyelőre még a céhek uralkodnak. Már nem a régi nemes ipar hagyományait üzve, hanem felhigítva sorait a falu feltörekvő s — egyelőre még ügyetlen kezű munkástömegeivel. Egy katonatiszt írja 1841-ben a sajtóban:

«Elbámul az ember, ha közönséges vidéki vásárokon 5—600 csizmadiát, 100—200 vargát és szabót együtt lát. Ugyan hova fog ez a szaporodás vezetni? Nagy számuk miatt túlsúllyal bíró, nyugtalan, ellenszegülő polgárokká fajulnak. Nem tarthatni boldognak azon országot, hol renden túl sok a mezei munkát kerülő ember.

Akármit beszéljenek a szobában ülő országszámítók (mai nyelven «közgazdászok») csak azon álladalom bír erővel, melyben a mezei gazdaság virágzik. A pénz tömegbeni keringése nem boldogság a népre nézve, mert mit használ az nekem, ha egy köböl rozsomat 10 forintért adom s egy pár lábbeliért 12 forintot kell fizetnem...»

A céhek azonban csak a városi közületekben hatalmasak, a földesurak birtokán szavuk sem lehet.

*

Gróf Károlyi István a káposztásmegyeri pusztához tartozó területrészen, mely a pesti határkoreсmától a dunaparti váczi

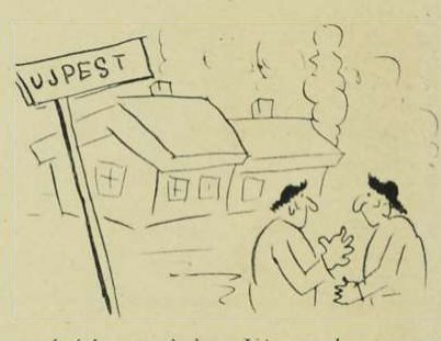

országútig terjed» *«Ujpestnek nevezett gyarmatot alapit.»* Három évvel ezelőtt, 1839-ben, még csak két zsidó épületfakereskedő és egy keresztény serfőző tanyázik itt «örökös szerződést kapván s keresetük nem rosszul jutalmazza őket. Sorsuk annyira megfelel a kivánatnak, hogy ma már — írja a Pesti Hirlap, — húsz ház van felépítve és sok épülőben. Ezeket leginkább zsidók és keresztények is választják lakul, kik a városban az igen sok *teher és költséggel járó céhbevételt ki nem eszközölhetik. Koreсma majd minden házban van s a koreсmárosok igen jól bírják magukat.* Minden olcsóbb, mivel kiki szabadon versenyezhet a másikkal. Mult évben választottak először bírákat, s *főbírónak Lővi Izsák zsidó nevezteték ki közakarattal.»*

A színmagyar sajtó ezt, mint eszményi egyenlőséget s mint új világ hajnalát üdvözli s nincs elég elítélő szava a keserű magyarok felé. Mert ilyenek is vannak.

Balassagyarmaton kigyulladt egy zsidó háza s «a zsidók, a közveszély kétségbe-

ejtő pillanatában igazi hősi elszántsággal rohantak a pusztító elem elfojtására az összetett karokkal néző parasztok szívtelensége mellett, kik zsidó házát a világért sem mentek volna oltani.»

A nagy hullámok száz éves, kezdő habfodrai ezek.

Az építő Magyarország az Eperjesvidéki tantestület számára *Zay-Ugróczon* tanügyi kongresszust tart. Ugy látszik, hogy a jobbmódú iparosgyerekek eláraszták a középiskolákat s a mai magyar középosztály már előképekben és embrióban mutatkozik. A tanárgyűlés javaslata: «Reáliskolák elválasztandók a tudós gymnáziumi osztályoktól s a *latin* szó, — *úgy, mint gyertyaöntőnek, ácsnak egészen szükségtelen, — végkép kiirtatnék a reáliskolákból* s a gymnáziumba tétetnék át, hol annál alaposabban lenne tanítandó. E szerint a nemzetiesedés s tudomány nyer, a latintalanodástól pedig tartani nem kell.»

*

A Bécs—Győri vasút nemzetgazdasági szélhámosság. Mindenki beszél róla, a vasúttársaság közgyűléseket tart, forgalmi eredményeket mutat ki, — *a valóságban azonban a vasút papiron van*, csak egy kis szakasza közlekedik a határtól Bécsig. Előirányzat szerint 12½ millió forintba kerül a Gönyű—Pozsony—Bruck—Bécsi vonal, beleértve Bécsújhelytől a Sopron—Győri szárnyvonatot. Ebből megépült 7 millióból a Bruck—Bécsi; *pozsonyi irányban még egy kapavágást sem tettek, mégis elfogyott vonatbejárásra 750.000 forint!...* A bécsi vasúttársaság pedig a soproni elágazás helyett a schottvienit építi, még tovább, befelé Ausztriába... Igy építenek 100 év előtt a monarchiában, kicsit, de sokszor Magyarország rovására...»

*

«Lánchídunkon igen szorgalmasan dolgoznak s darab idő óta éjjel is majd szakadatlanul hallhatni hatalmas döngésit a cölöpverő erőművekre» — írja az egyik napilapunk 1841-ben.

*

Heckenast pesti könyvkiadó 8 kötetes lexikont készül kiadni, s a nagy mű főszerkesztését *Kossuth Lajos* vállalta el.

*

A színházi bíráló ezen a héten nem az előadást, hanem *a modort bírálja a kulisszák világában:*

«A színház rendetlenséggel tele van. Játék előtt a közönség szép számmal. Már a mécsek felgyujtvák és bent a színészvilág egyenkint magának hangicsál, hahotáz. A függöny háta mögött nem látjuk ki hangicsál *s a botrány esténkint újra megesik.»* A rendreutasítás másik fele *egy előkelő ficsúrra nyilaz*, akinek az a szokása, hogy az első felvonás után felmegy a színpadra, elhelyezkedik két színfal között *s a nézőtérről jól láthatóan, a további felvonásokban egyformán gyönyörködik a színpadban és a nézőtérben.* Igy tett legutóbb a *«Borgia Lukrécia»* előadása alatt is «s a közönség meg nem foghatá, miként juthatott divatszerű kabátjában egy pár század előtti Borgia szobájába. *Ha e figyelmeztetés nem használ, legközelebb megnevezendjük!s...*

Volt már valami közösségi gondolat ezekben a félénk, furcsa sajtótiltakozásokban, a túlmerészen értelmezett *kiváltságok ellen*. A Lánchíd cölöpjeit döngölték már a budai és a pesti partokon s a magyar *reformkorszak* az álmos és céltalan élet fölött viharra bontogatta hatalmas szárnyait...

A legromantikusabb harctéri kép

Az égő szovjet páncélos mellett a lovas felderítők előre vágtatnak

Sebesült katonák a berlini Zoo-ban szórakoznak az állatkert szelíd attrakciójával.

A „Francia légió" sorozóbizottsága, ahol tömegesen jelentkeznek a franciák is a bolsevizmus elleni harcra.

SPORT

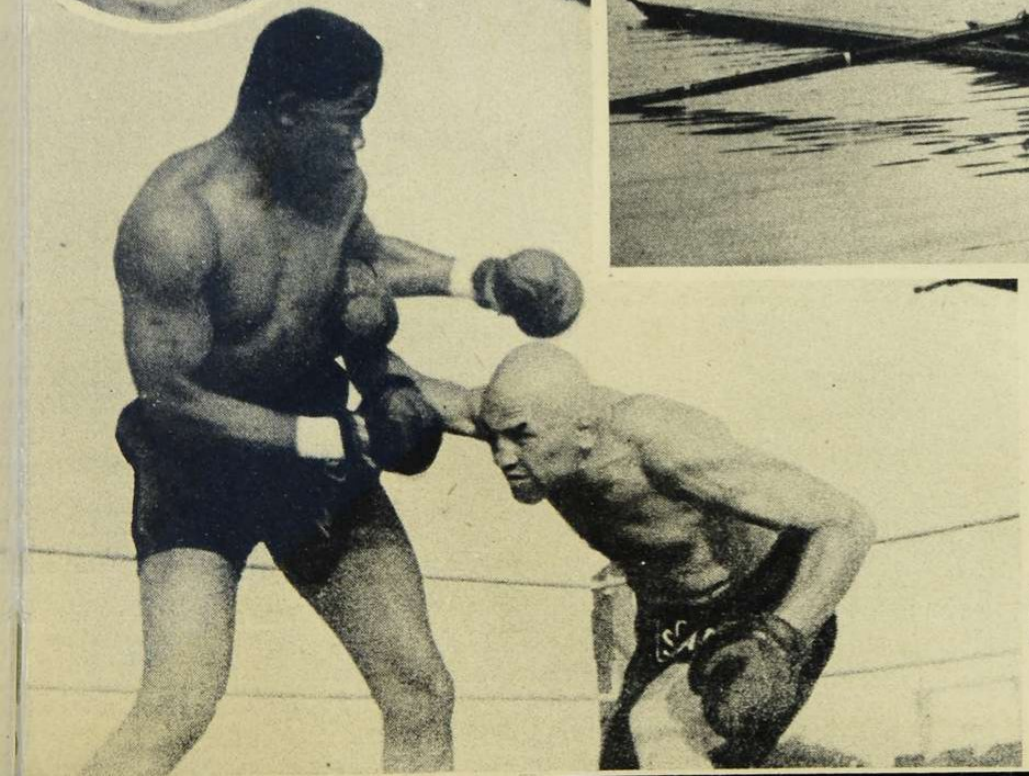

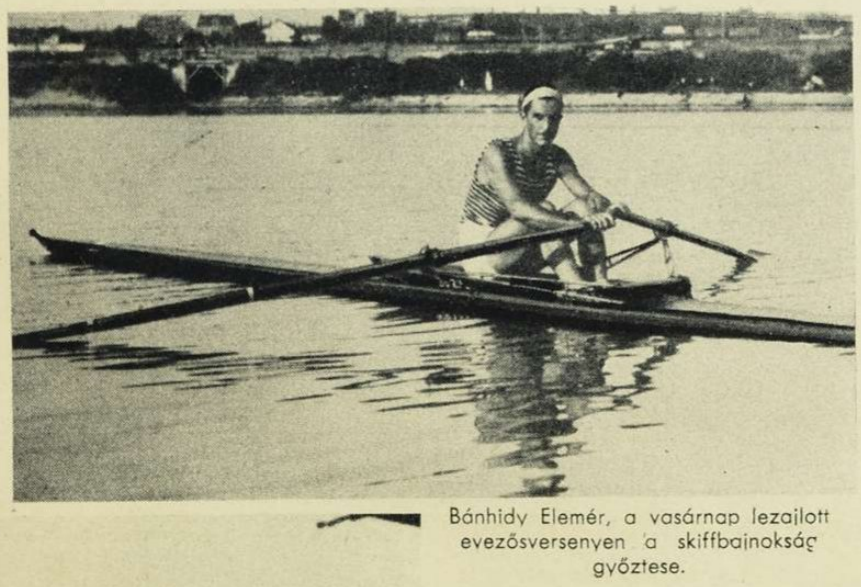

Bánhidy Elemér, a vasárnap lezajlott evezősversenyen a skiffbajnokság győztese.

Selmeczy József, az FTC távgyalogló bajnoka, aki vasárnap 20 p. 46.8 mp-es idejével világrekordot gyalogolt az 5000 méteres versenyen.

Cheo Morejon és Csiszár Ferenc küzdelme a vasárnapi ökölvívó mérkőzésen. Baloldalt fenn: a negyedik menetben győztes Cheo Morejon.

Litván virágok a felszabadítóknak.

Ukrán üdvözlet

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

Mi történik a murmanszki-öböl és a Fekete-tenger között 2500 kilométeres csatavonalon?... Hogy alakul óráról-órára a 10 millió katona háborújának nevezett gigantikus küzdelem? A tundrák világától lefelé, a sötétzöld fenyőerdők, a fehéren világító nyírfák, a búzaföldek és a szőlővidék övezeteiben merre száguldanak és hová az elkeseredett rohamok?...

A sallai hegyen menydörög az ágyú és finn katonák törnek előre a kék tavak felé, a Ladoga-tó két partján finnek és németek szorítják a szovjet-ellenséget Petrozavodsk és Leningrád irányába, délről Észtónia és Pszkov felől zúdul a támadás északnak, Szmolenszken túl napok óta dühöng a csata. Staniszlau és Csernovitz irányából a Dnyeszter felső folyásán át az európai szabadság nevében szövetséges seregek vágnak harcos útat keletnek... 2500 kilométeren rohantunk át egyetlen mondatban: kigyürt, betört, kacskaringós arcvonalokon, végtelen erdőkön, mocsarakon és gabonaföldeken, ahol négy hét óta sűrűsödnek, bomlanak s felgönyölődnek a hadoszlopok, olyan egybeszakadt csatában, amilyet a világ még sohasem látott.

Talán nem is fontos megállapítani pontosan, hogy hol néznek farkasszemet a seregek. *Ezt a háborút nem kilométerekben mérik!* Szmolenszk már régen elesett, amikor jelentették s mire leírjuk ezeket a sorokat, lehetséges, hogy százezres vagy milliós városokat kényszerül feladni a szovjet. *A területfoglalás azonban csak külső, képletes jele annak, ami a valóságban történik.* Gyermekes, naiv elképzelés azt hinni, hogy a németek és szövetségeseik akadálytalanul menetelhetnek előre a 180 millió embert számláló Szovjetbirodalomban. *Húsz év óta a világforradalom őrültjei rendszeresen kiraboltak a népet s elszedték tőle a munka keserves gyümölcsét, hogy felépítsék a vörös moszkovita uralom belső védelmére és Európa megtámadására a gépesített szovjet hadsereget.*

Rongyos és elhagyatott maradt a földműves, koldussorban tengedte életét az ipari munkás s csak *a párt és a hadsereg virágzott a föld és a munka jövedelméből.* Aljasabb és becstelenebb hazugságot a szovjetzsidók nem találhattak volna ki, mint azt a jelszót, hogy Szovjetoroszországban a dolgozó proletáriátus uralkodik... A valóságban egy tökéletesen elzsidósodott, maroknyi kalandortársaság kezébe került a régi kancsuka, a hatalom, a fegyver és a gazdasági gépezet s ezt a társaságot uralta a szerencsétlen nép, a kifosztott és megfélemlített muzsik alázatosságával. *Trockij* mondotta hadügyi népbiztos korában, hogy a hadsereg elsősége mellett, csak a városi munkást kell valahogy etetni s akkor a lázongó parasztot féken tartják a — páncélvonatok...

A pánszláv álmokkal szinesített kommunizmus az ötéves tervet, sztachanov munkamódszert, az új gyáripart és a fellendített bányászatot közel kizárólag a hadsereg és a párt szolgálatába állította s *ezért tudta a szovjet a háborút elképzelhetetlen mennyiségű repülőgéppel és páncélos harci-kocsival megkezdeni.* Barbár pótanyaggal dolgozott a szovjet: száraz kenyérből gyártott vasat és acélt s a kihűlő néplelket véres terrorral pótolta!

A gép pedig halott anyag a lélek vezetése nélkül. Egyre több hír érkezik az erődökbe bezárt és a földbe beásott szovjetkatonákról, akik nem tudnak elmozdulni a helyükről s a politikai biztosok rendelkezésére, rabszolgák módján pusztulnak el. Hát van nagyobb megszégyenítése a katonának és szörnyűbb csődje egy uralmi rendszernek, mint a kiadott parancs, beásni a harcost a földbe úgy, hogy csak a kezeit tudja mozgatni a fegyver ravaszán?... Ez lenne a végső harc az emberi méltóság biztosítására, — ez a hitvány, embertelen, pokoli gondolat? Szót emelhetnek bármilyen európai életforma ellen azok, akik így bánnak a saját katonáikkal, vagy szóba állhat és kezet szoríthat velük igazi katona?... Elborzadva látják az európai nemzetek, hogy a szovjet 25 év ala't semmit sem változott. Az ukrajnai mészárlások a *„szovjet-házában"* és a rémülettel fegyelmezett katonák a csatatéren, ideig-óráig kétségbeesetten erősíthetik a védekezést, de eljön bizonyosan a döntés órája, amikor reménytelenül széthull egymás mellől a gép és az ember s *az egyik oldalon marad az ócskavas, a másikon a — csorda...* Így kell történjék, mert titokzatos, láthatatlan erkölcsi és szellemi szálak kötik össze a fegyvert és a katonát s ezeket a szálakat a szovjet véres kezekkel, régen szétszaggatta...

Ujra nemzeti viseletben járnak az ukrán asszonyok.

V=Viktoria!

A német megszállás alatt álló területek városaiban minden utcán és téren óriás *V*-betűk díszelegnek. *Ez a V-betű a bolsevizmus elleni „közös*

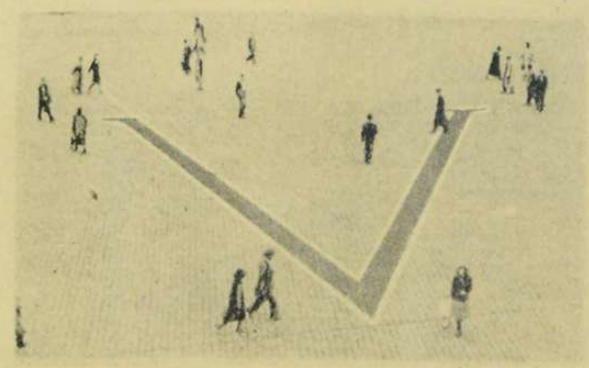

európai küzdelem szimboluma lett s a közelgő győzelmet hirdeti. Churchill dühös beszédben a maga gondolatának nyilvánította a V-szimbolikus használatát s kijelentette, hogy ez a betű Anglia sikerét hirdeti. A vitának nem sok értelme van, mert a fegyverek döntenek s nem a betűk, a haditények bejelentésében pedig, 1939 óta a kiderült igazság következetesen a tengelyhatalmak lelkiismeretesen megfogalmazott jelentéseit igazolta.

A hivatalos hadijelentések rendkívül szűkszavúak ezen a héten. Tudjuk, hogy a szovjet elleni harcokban, a déli arcvonalon német, magyar csapatok üldözik a megvert ellenséget s hogy a középső és északi szakaszokon sikeresen folynak a hadműveletek.

Bajtársi pihenő az útszélen. Nem kell elringatni a harc és a menetelés hőseit...

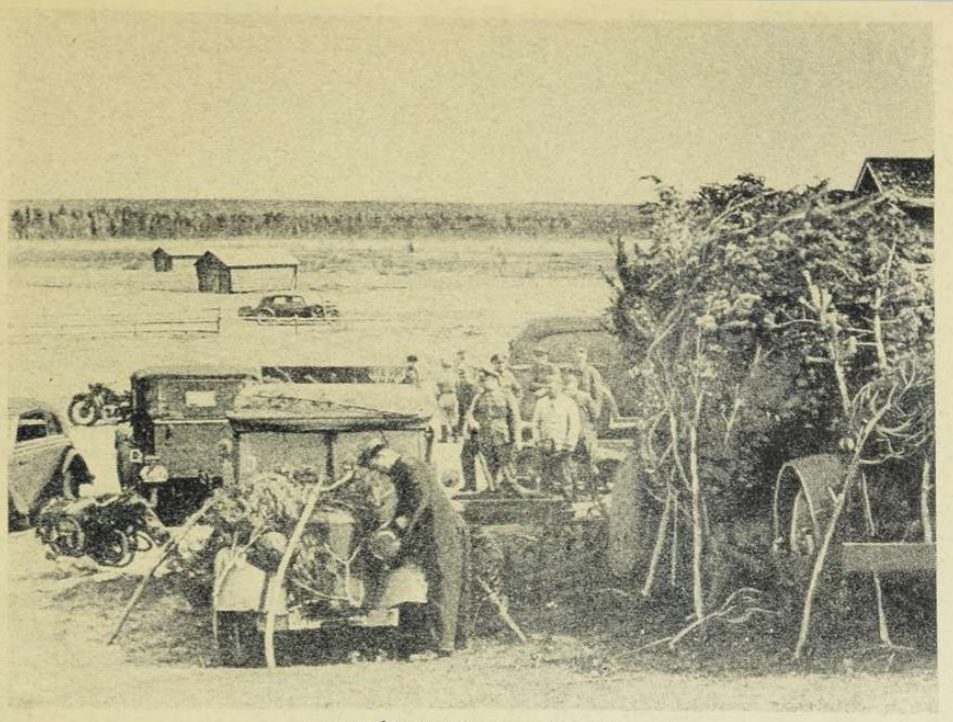

A LEGÉSZAKIBB PONTOKON.
Német katonák pihenője a Jeges-tenger partvidékén, az északi sark övezetének közelében . . .

ÉS UJ FORDULATOK

Irta:
Dr. Rajniss Ferenc

Csak a kisebb részletjelentések, beszámolók és magyarázatok sejtetik *a vég közelgését* a szakadatlanul dühöngő csatákban s a támadások ellentámadások pillanatnyi helyzetképeiben.

Nincs egy percnyi nyugalom a történelmi birkózásban. A Sztalin-vonal védelmi öve egyes helyeken *50 kilométer mélységben* akadályozta az előnyomulást. Váratlan ellenállások, ismeretlen erődvonalak, felhőszakadás, kétségbeesett visszaütés, sárba veszett utak, robbantások s utánpótlási nehézségek késleltették a döntést, de sohasem tudták távoltartani a szövetséges seregeket a szorongatott szovjethadoszlopoktól. *Időben és térben az a legnagyobb német hadműveleti siker, hogy a szovjet kénytelen a döntő csatákat Leningrád—Moszkva és Kiev háromszögében megvívni! Nincs elmenekülési lehetőség az Ural-vonalra s nem lehet tartani a jelenlegi arcvonalat gyöngébb erőkkel, amíg a hadvezérek valahol hátul, pihent és harci szellemében romlatlan csapattestekből összeállítják az új, eleven sövényt a német roham feltartóztatására.* Embert és gépet, élő és holt anyagot az utolsó tartalékokig be kell vetni a dúló harcokba, mert különben feltámad a szovjet urai mögött az elnyomott népek végtelen tengere s elnyeli belső forradalomban a 25 éves vörös terror rendszerét.

A német hadsereg a szó szoros értelmében magára vonta az egész szovjet haderőt, kikényszerítette a végső harcot; úgy nyomult előre s úgy kanyarított zsákokat a leszakított hadosztályok köré, hogy a szovjet ne hagyhassa sorsára a veszélyeztetett egységeket, hanem minden tartalék erejével azok segítségére siessen... Ellene dolgozott a német hadvezetőség a könnyű és átmeneti győzelmeknek, hogy felszámolhassa véglegesen a keleti arcvonalat. Korán örülnek azok, akik a kitervezett nehézségben, s a vállalt katonai feladat szédítő nagyságában, a napok múlását rosszul titkolt reménykedésekkel figyelik, mert minden nap a végkifejlést sietteti.

A *Dnyeszter* és a *Dnyeper* folyórendszereit már leküzdötték a szövetséges hadak. *Vitebszk* mögött a szovjet páncélosok ellentámadása véresen összeomlott. A *Szmolenszk* körüli harcokban az ellenség rendetlen sorai meghátráltak. A bekerített hadosztályok menekülési kísérleteit mindenütt meghiusították s visszaverték a felmentésükre indított erős támadásokat. Az utánpótlási vonalakon pedig éjjel-nappal ömlenek előre a friss német csapatok.

A keleti arcvonal északi és déli szakaszán, szakadásig erősödik a nyomás. Északon a finnek elvágták a Leningrád felé húzódó szovjetcsapatok útját, délen *Kisenev* mögött a *Bug* vonalára hajtják a terveiben megzavart ellenséget. A leningrádi szakaszon *női és ifjúsági csapatokat* fogtak el a németek s harcvonalba hajtott *munkászászlóaljakat*, a középső arcvonalon pedig 400 fogolyból *18 különböző hadosztály* katonáit válogatták szét. Az ilyen szedett-vetett osztagok nem sokáig bírják el-

Magyar vadászgép összeütközött egy Ratával. A magyar vadászgép pilótáját, egy repülőhadnagyot mentette meg a hadifogságból a századparancsnoka, mikor leszállt este ellenséges területre. A szovjetpilóta fejét lenyírta a magyar gép futószerkezete. Mindketten ejtőernyővel értek a földre, a vörös fej nélkül . . .

(Varsányi rajza.)

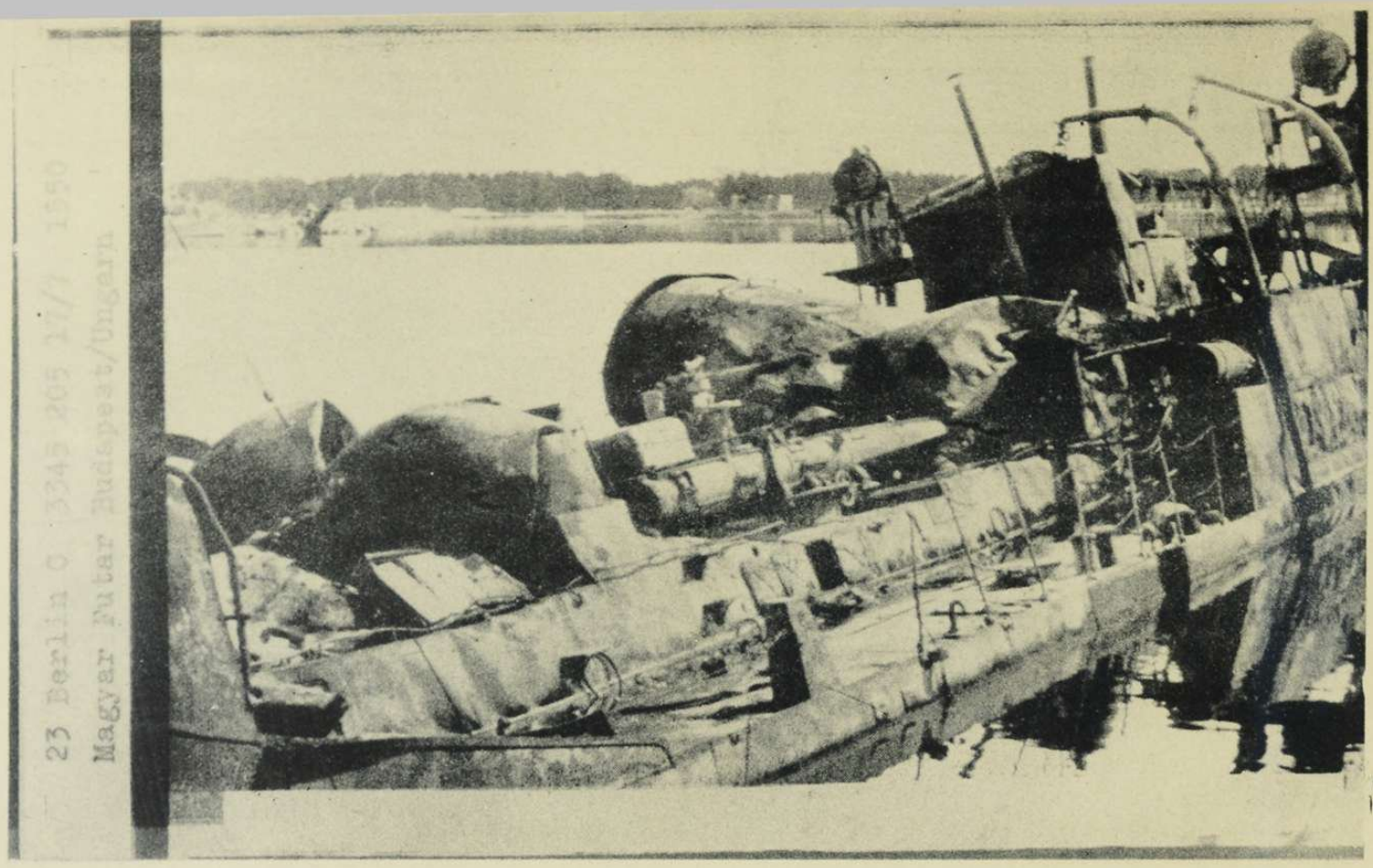

A „Lenin-romboló" végzete

Kísérteties a kép és szimbólikus az értelme: a Lenin-romboló megpróbálta a menekülést az egyik balti kikötőből s nagyon rövid út után, a német bombázók tűzétől a parti sekély vízre futott s derékban törötten befejezte pályafutását...

NAGYMOSÁS A FÖLDKÖZI-TENGERBEN.
A sivatagi hőségben percek alatt megszárad a ruha s addig fürödni lehet...

A LEGNAGYOBB SIVATAGI ÉLVEZET. Német repülők Északafrika repülőterein ilyen elmés szerkezettel oldják meg a zuhanyozás kérdését. Kevés a víz — takarékoskodni kell a 42 fokos hőségben...

viselni egy fegyelmezett, tanult hadsereg ütéseit. *A Leningrád ellen vonuló csapatok elfoglaltak egy szovjet repülőteret, amelyen 150 harci gép békeidős nyugalomban vesztegelt.* Megfoghatatlan ez a nemtörődömség, amelyet csak a hadvezetés zavarodottsága okozhat.

Az utolsó napokban a német légi haderő rendszeres és általános támadásokat indított a szovjethadsereg és a hátsó forgalmi vonalak ellen. A harcikocsik, teherautók és szovjet repülőgépek százai pusztulnak el minden nap, kilométeres távolságokban felszakadnak a sinek, raktárak és gyártelepek lángjai festik vörösre az eget s Moszkvában vijjognak a szirénák.

A szovjetvezetőség kapkodása tanulságosan feltárja a helyzetet. *Sztalin* lett a „nemzetvédelmi" népbiztos és *Timosenkó* a helyettese. A *Pravda* áradozva díceséri a legnagyobb orosz hadvezért, a jelzők előleges adományozásával. A *„katonai biztosok"* új intézménye kissé elkésett. A rendelkezés szerint csak a katonai biztos aláírásával lenne érvényes az ezredparancsnokok és a politikai biztosok rendelkezése. Kiváló bürokrata gondolat a végveszély száguldó pillantaiban... A *„biztonsági zászlóaljak"* az arcvonal mögé rendelt új szervezetek, elvégezni azt a hóhérmunkát, amelynek borzalmasan megcsonkított áldozatait Ukrajna börtöneiben a felszabadító csapatok megtalálták.

A nevetséges szovjetjelentésekről a szokások ismerőinek figyelme a legutolsó londoni magyarázatok felé fordult. *A londoni rádió közli, hogy Moszkva esetleges elfoglalása még nem jelenti a szovjetellenállás végét.* A bejelentés biztatóan ismerősnek hangzik a közelmúltból. *Belgrád* és *Athén* eleste előtt hallottuk utoljára ezt a vigasztaló mondatot...

Olaszország hadereje dicsőséges ütközeteket vívott az utolsó héten. Malta és Tobruk bombázása, a sikeres légi csaták, egy 10.000 tonnás angol cirkáló elsüllyesztése Marsa Matruhnál, egy angol torpedó-romboló s két angol tengeralattjáró elpusztítása méltó válasz az angol repülők nápolyi látogatására.

Anglia ellen is erősödik a német támadás. Hull kikötőváros bombázásáról a Reuter-jelentés is elismeri, hogy az utóbbi idők leghevesebb légi támadása volt. *Great Yarmouth* s a délangliai parvidék is sokat szenvedett és a hajósüllyesztések aránya változatlanul megmaradt. *Az angol repülőgépek pusztításában határozott emelkedés tapasztalható, ami feltűnően bizonyítja, hogy a keleti háború sem teremti meg a lehetőséget az angol légi erő komoly sikerekkel biztató bevetésére Németország ellen.* A német városok éjjeli meglátogatásáért havi 200—250 géppel fizet Anglia.

Tobruk körül kemény csaták zajlottak le. *Szuez* bombázásánál kigyulladtak a nagy olajraktárak s a kikötőben egy 10—12.000 tonnás megfeneklett és összebombázott angol gőzös napokig égett... *Nincs nyugalom sehol a kialakult arcvonalakon.*

Világpolitikai áramlások

Az *új japán kormány* foglalkoztatja a legélénkebben az összes érdekelt külügyminisztériumokat. Vihart várnak s nagy eseményeket mindenfelé, pedig *Konoye* herceg kormánya bejelentette, hogy Japán külpolitikájában nincs változás. A japán hadsereg és haditengerészet *közös kiáltványt* adott ki, amelyben felhívták a nemzetet a háborús idők-

Gyalogsági roham

ÖTSZÁZ KILOMÉTER MÉLYSÉGB

Hitler a csatatéren

győztes hadvezérei között

Conrad Hommel remek festménye

ben szükséges erős összefogásra. A japán császári kihallgatások megkezdődtek s folyik a tanácskozás az új kormány és a hadvezetoseg között a nemzetközi helyzetről. A szovjet *aknazárakat* helyezett el a szibériai vizeken s ez az intézkedés sérti a japán hajózási érdekeket. Az Egyesült Államok augusztus közepén üzembe helyezi *Midway-Johnston* és *Palmire szigetek tengeri- és légi támaszpotjait s* erős zárat létesít a Hawai-szigetcsoport előtt. *Vinson* amerikai képviselő egy nyilatkozatában azt követelte, hogy ha szükségesnek mutatkozik a tengerészeti támpontok védelme, *akkor a Hawai szigeteken élő 35.000 japánt internálni kell. Az újbóvitésű Roosevelt-övezet. Az angol és ausztráliai támaszpontokkal összekötve teljesen bekeríti Japánt!* Amerikában már sokat írnak *Kuba, Haiti, San Domingo* és *Porto Rico* kegyes befogadásáról egy amerikai vámközösségbe, az *angol-amerikai együttműködés* és természetesen a *kedves bennszülöttek* érdekében. Az *indokínai kérdés* is újra elmérgesedett, mert ezen az útvonalon át folyik tovább a kínai hadsereg támogatása fegyverrel és lőszerrel — jó pénzért. *Ezeknek a megbízható adatoknak ismeretében nincs csodálkozni való Japán komoly felkészülésén* ...

Az *Egyesült Államokban* a Gallup közvéleménykutató intézet legutóbbi vizsgálata szerint a *lakosság 79 százaléka háborúellenes*, ami nem igen látszik meg a hivatalos intézkedéseken. *Harry Hopkins*, Roosevelt megbízottja résztvett az angol hadikormány bizalmas ülésén s beszédében fogadkozott, hogy *Amerika megvédi azokat a hajókat, amelyek hadianyagot és élelmet hoznak Angliába.*

Az amerikai politikai életben erősen hullámzást okozott *Izland* megszállása. *Normann Thomas* azt állította hogy Izland után *Irország, Skócia, Dakar* és esetleg *Szibéria* következik ... *Taft* szenátor szerint *„Izland európai föld s megszállásával az Egyesült Államok beleavatkozott Európa ügyeibe ...“* Wheeler szenátor az angol propaganda szenátusi megvizsgálását követeli, avval az indokolással, hogy 1917-ben beismert 150 millió dollárt költöttek az angol ügynökök az amerikai háborús hangulat kirobbantására s tudni kellene, hogy most mennyi angol pénz forog az uszításban ... Egyébként az amerikai sztrájkok és kilengések erejét a szükségállapotra való hivatkozás még nem tudta megtörni ...

Szíria angol megszállása befejeződött s a megígért függetlenség helyett Wilson tábornok kihirdette az ostromállapotot. A fegyverszüneti szerződés értelmében a sziriai franciák vagy csatlakoznak a nyugati szövetségesekhez, *vagy kérésükre hazaszállítják őket. Vichy* változatlanul ragaszkodik álláspontjához, hogy aki az angolokkal cimborál, az hazaáruló. *Dentz* tábornok egész seregével át akart vonulni Törökországon s csak amikor ezek a tárgyalások meghiusultak, szánta rá magát a fegyverletételre. *De Gaulle* súlyosan csalódott, mert a „szabad franciák“-nák nincs szavuk Szíriában. *Sir Henry Maitland* vette át Szíriát s 100 esztendős angol-francia küzdelem után, egyelőre Anglia a győztes.

Befejezett tények, végzetbe hajló harcok és kezdődő új bonyodalmak nehéz korszakát éljük s a küzdelmekben nem segítség az ősi himnuszok elcserélése.

Egy angol képviselő az elmúlott héten azt mondotta, hogy Angliának 200 oka van felvenni a londoni rádió programjába az Internacianálét: — *a 200 szovjet hadosztály.* De hol lesz már ez a 200 hadosztály, amikor még mindig nem lesz érdemes a vörös forradalom dalát harsogtatni a nemzeti himnuszok helyett?! ...

Díszünnepség az Akropoliszon.
Az olaszok átveszik Athén fölött az uralmat.

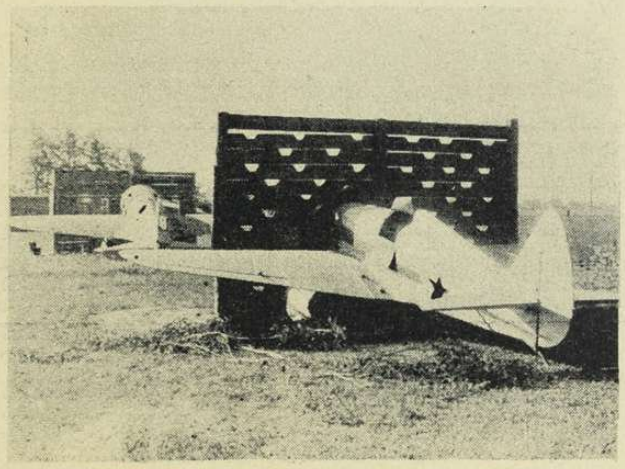

ELKÉSETT FELKÉSZÜLÉS AZ „UTOLSÓ HARCRA“...
Repülőgépek egy szovjet repülőtéren a lőállásokban, ahol belövik a géppuskákat. A gyors támadás következtében így kerültek a nagy ellenség kezére ...

SIKERTELEN ANGOL TÁMADÁSOK SOLLUM KÖRÜL.
Az egyesült olasz-német csapatok zsákmánya az előretolt és elvesztett angol állásokban.

SZOVJETFÖLDÖN.

Páncélos csata.

A HÉT LEGGYORSABB KÉPE

A DUCE SEBESÜLTEKET LÁTOGAT
Mussolini meglátogatta a bari-i kórházat és barátságosan elbeszélgetett az ott ápolt sebesültekkel

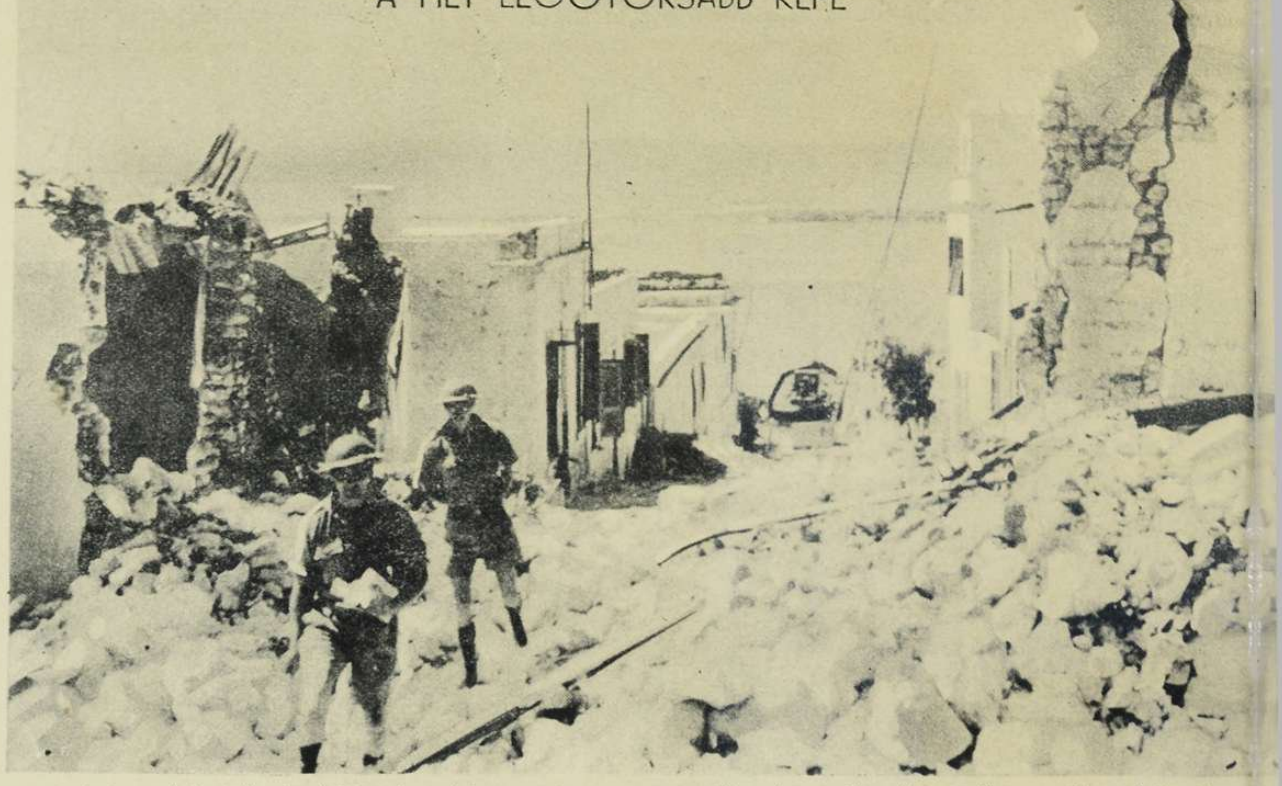

A tengelyhatalmak légi támadásai után, az ausztráliai katonák elhagyják a szétbombázott kikötői állásokat . . .

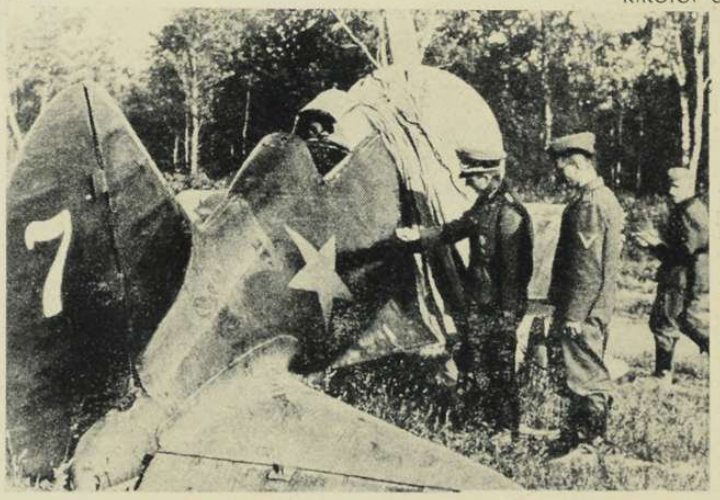

A szovjet vadászgépe, a „Rata", kissé megviselt állapotban . . .

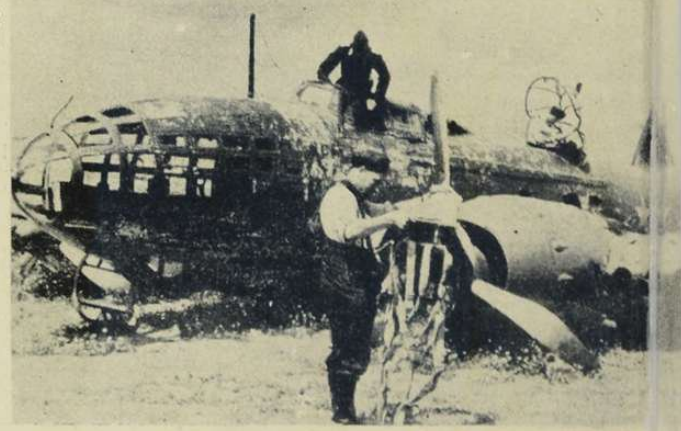

A szovjet „Martin-bombázó" roncsai.

FOGSÁGBAN.
Az 52 tonnás szovjetharcikocsi vezetője mélyen elgondolkodik a megfoghatatlan eseményeken . . .

A libaui kikötőben a szovjet tengeri akna raktárát robbantotta fel egy szerencsés német találat . . .

LÉGIRIADÓ A TÁVOLKELETEN. Csunking, a Csang-Kai-Sek-kormány fővárosa. a Japán légitámadás riadójának percében.

ÉRDEKES KÉP KRÉTA SZIGETÉRŐL.
Student repülőtábornok megszemlél egy nehéz angol páncéloskocs amelyet a német ejtőernyősök pusztítottak el. A tábornok baloldalá **Brãuer** ezredes áll, a hős ejtőernyősök parancsnoka, s balszélen **Schac** főhadnagy, aki **Eben Email** elfoglalásáért kapta a lovagkeresztet.

A HÉT TÉRKÉPEI

JAPÁN

szárnyakaival foglalkozik felajzott képzelőerővel a nemzetközi sajtó. A tokiói kormányátalakítás nagy izgalmakat okozott a demokráciák külügyminisztériumaiban s a Csendes-óceán körül mesterségesen felfokozott feszültséget olyan erők hajlítják a törés felé, amelyek a végtelenül szorgalmas, dolgos és szűk területre bezárt japán nép jogos terjeszkedési igényeit akarják meghiúsítani . . .

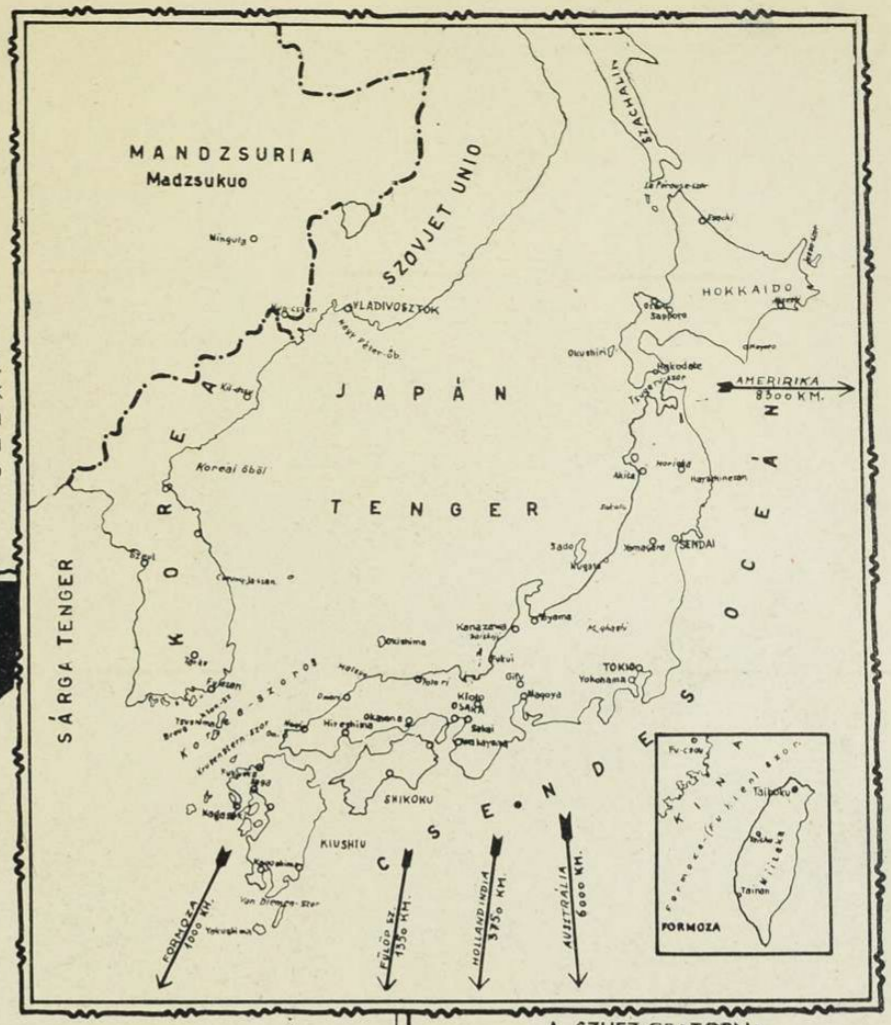

A SZUEZ-CSATORNA

környékét a német és az olasz repülők fokozódó hevességgel bombázzák s különösen Alexandria kikötőjére zuhog a sok robbanóanyag. Az egyiptomi térben nagyobbszabású új hadműveletek jelei mutatkoznak s a lázas készülődésről csak a keleti harcterek roppant eseményei terelik el a figyelmet. A Földközi-tenger szabadságáért vívott nagy olasz-német csaták sorsa is a végkifejlés felé közeledik . . .

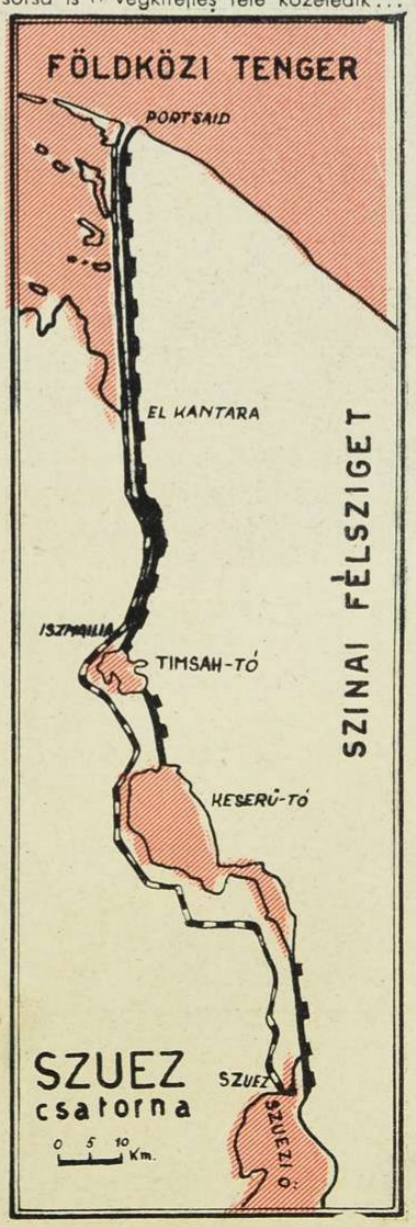

Az alvajáró
(Kladderadatsch.

A SZOVJETPOLGÁR:

— *„A kultúrát tessék csak rdebízni, majd mi elintézzük...“*

«A könyvet minden héten kicseréljük. Ne unatkozzon szegény...»

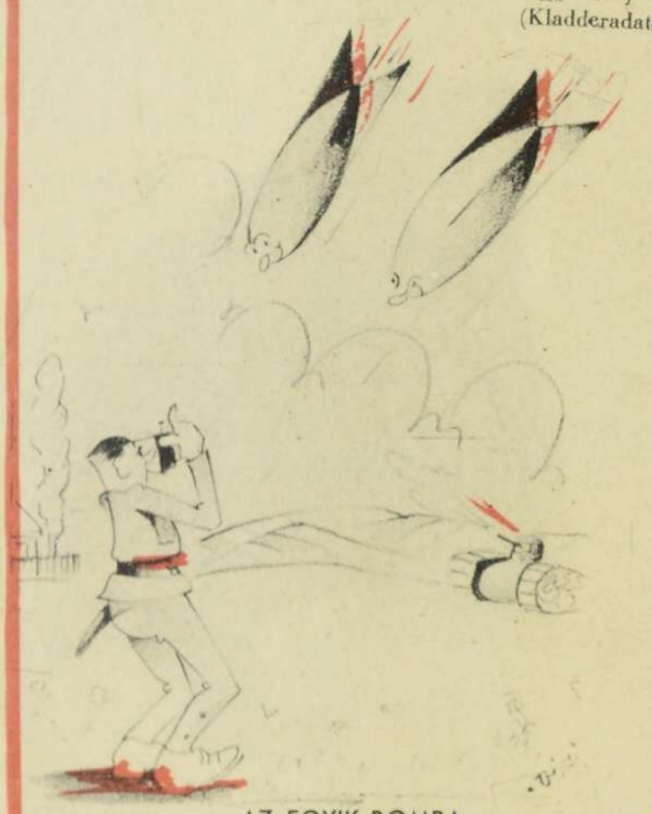

AZ EGYIK BOMBA:
„Te most vágjunk barátságos képet; fényképeznek!“

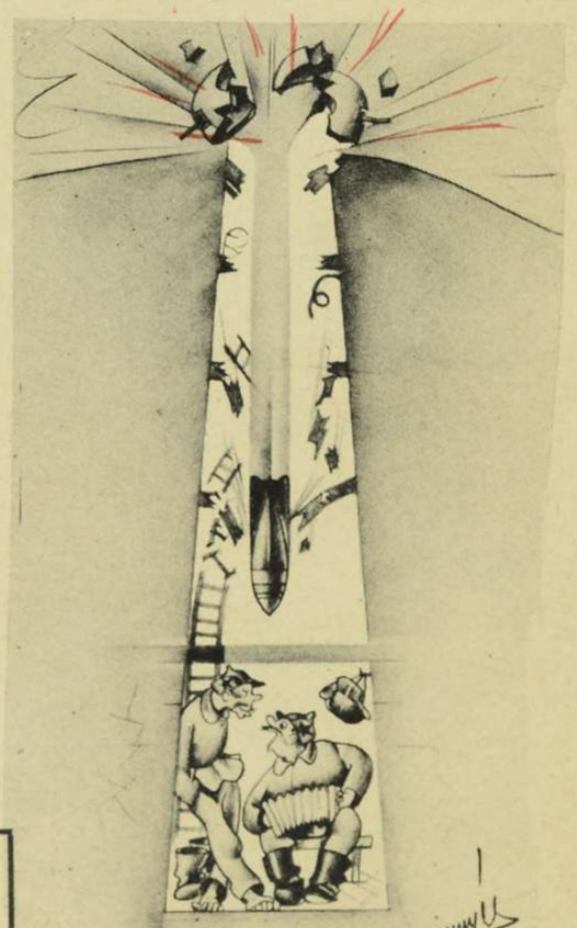

A STALIN-VONALBAN:
Elvtárs hallod? Jön a leváltás!

„Ez nem lehet! Itt valami félreértés van!

Mint modern ember,

Ön úgy otthonában, mint utazásai alkalmával ügyel arra, hogy levelezése szép, olvasható és tiszta legyen. Minderr egy kis

Continental írógéppel elérhető.

A kis **Continental** írógép könnyü, izléses és tartós.

A különböző kis Continental-modelleket szívesen bemutatja a magyarországi vezérképviselet:

GOY ES KOVALSZKY RT.
BUDAPEST, V., NÁDOR-UTCA 11.
TELEFON: ***114-630, 124-580, 126-933**

OROSZ HUMOR

SZOVJETKULTÚRA

Строчкогон.
Рис. худ. Кукрыниксы.

Egy zsidó ír száz szovjet lapot...

(Radek-Sobelsohn karikatúrája a Pravdában 1936-ban.)

Sztalin: Mondja be a rádió elvtárs, hogy az orosz nép boldog és megelégedett.

La Guardia sábeszdekliben sportol avagy kuglizik.

La Guardia

a tengelyhatalmak sokoldalú amerikai ellensége

Senki sem szónokol, izgat s gyűlölködik annyit az Egyesült Államokban a tengelyhatalmak ellen, mint **La Guardia,** New York félzsidó polgármestere, aki a napokban követelte a tengerparti lakosság sürgős felszerelését — gázmaszkokkal... La Guardia mindent tud. A polgármesterség mellett kinevezett főnöke a polgárőrségnek, az amerikai önvédelmi szervezetnek és elnöke az amerikai—kanadai közös honvédelmi bizottságnak. La Guardia szívesen áldozza fel egész idejét az olyan népszórakoztató ünnepségeknek, ahol állandóan a köztigyelem középpontjában maradhat... Szerénysége tiltja a második vonalba való elhelyezkedést. Az amerikai zsidóság népi hőst lát a sok hájjal párnázott polgármesterben, aki szónokol, kuglizik, fal, zenekart vezényel, udvarol, sisakot próbál és lázít, — Európa ellen...

La Guardia az ebéd után zenekart vezényel.

La Guardia komolyan szónokol.

La Guardia humorizál.

La Guardia tartja az étkezési rekordot.

... De itt sem áll meg! La Guardia este udvarol napoleoni hajzattal és egyéni varázzsal. (A hölgy nem félzsidó.)

Sisakot próbál:

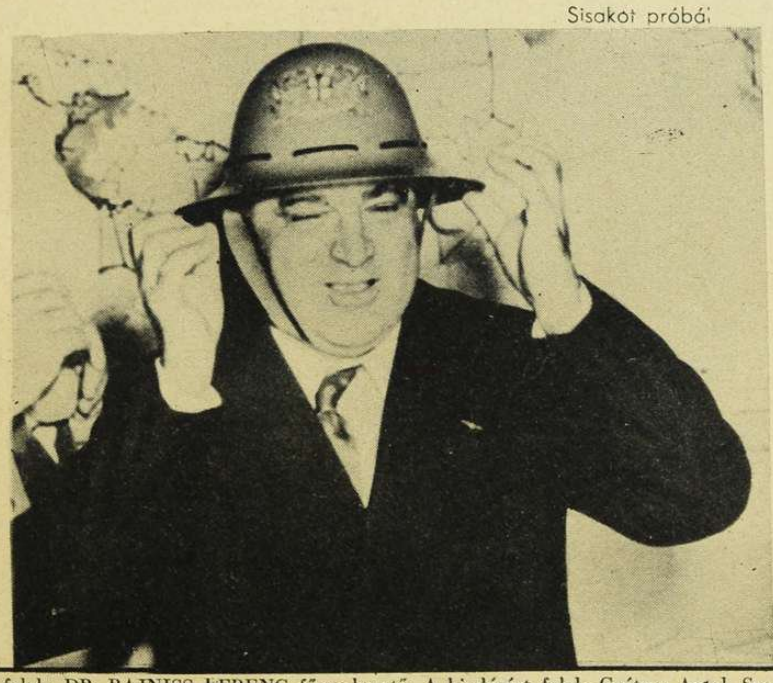

LA GUARDIA MUNKÁBAN.

A polgári védelem igazgatója, az USA—kanadai közös védelmi bizottság elnöke és New York polgármestere a három íróasztal mellett...

(Amerikai karikatúra.)

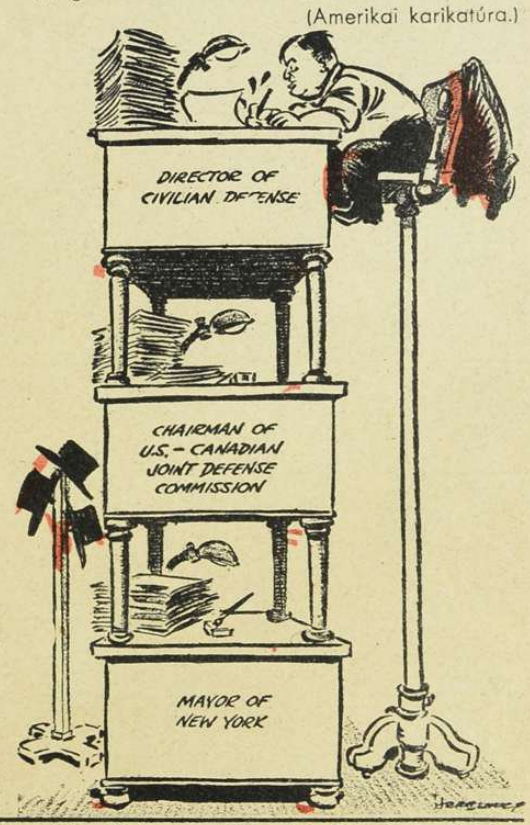

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 137—103. — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. emelet. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fill. Kéziratok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja.

Nyomatott a Stádium R.-T. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. — Felelős: Győry Aladár igazgató.

MAGYAR ARATÁS